

REVISTA VÂNĂTORILOR

**ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE
A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA**

Recunoscută Persoană Morală prin Legea din 1 Maiu 1923.

Foto Wagner

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923
SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediu: **Str. GENERAL CHR. TELL No. 9 bis — BUCUREȘTI**

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Inalți Președinți de Onoare:

M. S. REGELE GEORGE AL GRECIEI ȘI A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE

Președinți de Onoare :

A. MOCSONYI, GH. NEDICI și N. RACOTA,

Președinte :

CONST. I. C. BRĂTIANU

Vice - Președinți :

Dr. I. COSTINESCU, G-ral G. GĂRLEȘTEANU, C. P. GEORGESCU, I. POP, GH. SCHINA
și ALEX. VASILKO

Secretar General :

Colonel ALEXANDRU DIMITRESCU

Membrii-Consilieri :

General E. BALIF, Dr. I. BEJAN, Dr. EUG. BOTEZAT, I. BRĂTESCU-VOINEȘII, GR. CARP,
Căpitan EUGEN CĂLUGĂRU, SIMION COMĂRZAN, CORNEL CRĂCIUNESCU, M. DRĂCEA,
HORIA LAZĂR, DIONISIE LINȚIA, N. MANTU, G-ral G. MANU, Prof. Dr. MEȚIANU, Co-
lonel ALEX. MICU, VALER NEGRILĂ, L. OANEA, PETRE IOAN, Dr. PHILIPOVICZ, G.
PLAGINO, Maior C. ROSETI BĂLĂNESCU, G-ral SAMSONOVICI, N. SĂULESCU, Maior
SCHNEIDER SNYDER R., Dr. L. SCUPIEVSKI, V. V. ȘTEFAN, I. STOICHIȚIA, S. TIPEI,
Dr. G. UDRISCHI, A. VOLOSCIUC, E. WITTING.

Juriul Arbitral și de Contencios

CORNEL CRĂCIUNESCU, LAURENȚIU OANEA, IONEL POP, GH. SCHINA, V. V. ȘTEFAN

Comitetul de redacție al Revistei

Dr. COSTINESCU, M. DRĂCEA, C. P. GEORGESCU, PETRE IOAN, GH. PLAGINO, IONEL
POP, Maior C. ROSETTI-BĂLANESCU, N. SĂULESCU, GH. SCHINA

Censori :

CAȚAFANI V., ȘTEFĂNESCU G., GOLESCU G. A., PĂNOIU ILIE, NEDELCU G.

CONTRIBUȚII :

Membrii plătesc o cotizație anuală de Lei 300, în care este cuprins și abonamentul obligatoriu la

„REVISTA VÂNĂTORILOR“

Societățile : plătesc o taxă fixă de afiliere de lei 10 de fiecare membru până la 100, iar dela 100
înainte numai Lei 5. Ele plătesc un abonament obligatoriu la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ de
400 Lei anual și o cotizație anuală de 20 de Lei de fiecare membru.

Abonamentul la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ este obligatoriu pentru toți membrii „UNIUNEI“

Scopurile U. G. V. R. cuprinzând interesele tuturor vânătorilor din
întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupa în jurul ei.

Statutele U. G. V. R. se trimit la cerere contra 20 Lei în mărci postale

Correspondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărășite de
timbrele legale, rămân fără răspuns.

Orele de primire la Uniune : In toate zilele de lucru dela 9—1 și 4—6

Lovituri bune

numai cu cartușe bune!

Cereți pretutindeni cartușe
cu marca „3 STELE” sau „2 STELE”
(cu pulbere fără fum)

și „1 STEA” sau „VULPE”
(cu pulbere neagră)

toate renumite produse ale

Fabricei Române de Cartușe de Vânătoare S.A.

din BUCUREȘTI SOS. ȘTEFAN CEL MARE No. 45

TOT CE DORIȚI pentru impodobirea casei Dv.
găsiți numai la magazinul de specialitate :

LUCA J. NICULESCU

CALEA MOȘILOR, 5 — TELEFON 370/82

Mărfuri numai de prima cali-
tate cu un minim de câștig :

Vă ofer :

COVOARE plușate 2/3 Lei 1650 buc.	FEȚE DE MESE Gobelin mo-
COVOARE de iută 2/3 „ 570 „	derne 150/150 Lei 320 buc.
COVOARE plușate 50/100 „ 135 „	BONNEFEMME filé 150/230 „ 300 „
PREȘURI plușate „ 160 mtr.	PATURI și PLEDURI de lână
PREȘURI de iută „ 55 „	milă) I-a „ 600 „
PREȘURI de cocos prima cal.	MOARURI pentru mobile și
de la „ 120 „	perdele I-a cal. 130 cm. „ 220 mtr.
ȘTERGATOARE de cocos, toate	DAMASCURI desene clasice
dimensiunile prima calit.	până la ultramoderne „ 240 „
de la „ 50 „	RODIEURI moderne culori cu
LINOLEUM pe pânză 180 cm. lat „ 180 m. l.	degradé uni 150 cm. lat „ 110 „
MUȘAMALE de mese uni și cu	PANZA de transparente toate
desen 100 cm. lat „ 62 mtr.	lățimile dela 80-180 cm. „ 58 m.p.
VESTMINE protești com-	GRADEL pt. saltele prima cali-
plete dif. calități dela „ 350	tate 140 cm. lat „ 55 mt.
CUVERTURI divan dela „ 650 buc.	CARPE de olandă 50 cm. lat
	pt. praf, bucătărie și veselă „ 24 „

Mare asortiment de : Cretoane pentru mobile, Plușuri, Mosheturi, Pergamoide, Galerii, Rulouri, Cuverturi de rețea, Satenuri, Pânză huse de mobile și de capot auto, Filz, Burleți, molton, etc., etc.

SPECIALIȘTI în aranjarea și decorarea interioarelor moderne
Intreprindem montări de interioare la imobilele noi construite

SPRE INTERESUL Dv. : nu cumpărați de nicăeri înainte de a mă vizita spre a vă convinge singuri de perfecta calitate a tuturor mărfurilor și de prețurile mele uimitor derizorii

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMANIA

SEDIUL UNIUNEI: STR. GEN. TELL 9 bis. — TELEFON AUTOMAT 2-51-58

Muffloni colonizați în România

de I. PINCAS

În liniștea pădurei Fagul din Domeniul Balc-Bihor, pe o mare întindere de pădure deasă, înconjurată cu un gard de sârmă, trăește, în cele mai priel-

Muffloni la hrană pe Rătezat

nice condițiuni, un vânat pe cât de interesant pe atâta de vioi și sperios, Mufflonul.

Revista Vânătorilor, anul XI, No. 11, a publicat un articol, cu o descriere amănunțită a vieții muflo-nului, astfel că în cel de față nu vom povesti decât modalitatea de prindere practică de noi în scop de a coloniza în libertate, pe munții noștri, acest vânat interesant.

De trei ani s'au făcut încercări de prindere, cu rezultate negative, până când în fine, anul acesta, s'a reușit cu mari dificultăți să se prindă 16 piese.

Operația s'a făcut cu bățiași, care aveau sarcina să împingă Mufflonii într'o prințătoare (Fang) construită în interiorul gatterului. Această prințătoare este o îngrădire în așa fel așezată, încât Mufflonii, odată goniți în acea direcție, intră pe o deschidere mare, care se astupă imediat cu lucrători speciali și vânatul rămâne în interior.

În această prințătoare se împing cu gonaci spre un colț al ei, unde sunt despărțituri mici, în care abia au loc 12-15 piese. Odată în aceste despărțituri, operație nu atât de ușor și simplu de făcut cum se descrie, oamenii sar peste gard, prind câte unul și-l țin pe loc până sunt introduși în ultima despărțitură mică în care un vânător îi pune câte un berbec sau două oi, într'o ladă de expediție.

După cum am spus, greutatea de prindere sunt

foarte mari, în primul rând din pricina inteligenței superioare de care dă dovadă Mufflonul, spre deosebire de apropiata ei rudă domestică — oaia — pe care noi, cu civilizația, am făcut-o atât de stupidă. Ne gândim la o scenă care ilustrează perfect afirmația noastră în legătură cu inteligența.

Un grup de 7-8 Muffloni sub conducerea unei femelle (Mufflonii sunt veșnic conduși de o oaie) sosește la deschiderea mare a prințătoarei. Deodată conducătoarea grupului se oprește, în loc să intre pe poartă, se înapoiază și străbate cu grupul tot, linia strânsă a bățiașilor, cu o viteză nebună, în ciuda țipetelor și amenințărilor cu care a fost întâmpinat.

Dificultățile încep cu construirea unui gard solid care să reziste la șarja Mufflonilor și care să înconjoare cca. 16 jugăre de teren, se adaugă apoi greutatea cu bățiași care trebuie special dresați. Un mare inconvenient este și faptul că se neliniștește în atât de mare măsură terenul, încât piese din alt vânat se omoară când se isbesc în disperarea lor de sârmele îngrădirii.

Nu putem să nu menționăm jalea care ar cuprinde pe orice vânător corect și cu dragoste pentru vânat, când ar vedea — așa cum am avut nefericirea să vedem noi — o ciută mai tânără, care înebunită de frică, s'a prins și s'a încurcat în sârmele gardului îm-

Muffloni lângă țarc pe Rătezat

pletit, în momentul când a vrut să sară prin el, murind spânzurată.

Această scenă ne-a determinat să renunțăm pe viitor la prinderea Muffloinilor cu sistemul bățiașilor,

care poate conduce vânatul, din pricina fricei, la moarte mizerabilă în chinuri îngrozitoare.

După ce înfârșit au fost prinși și închiși 16 Muffloni în lăzile de expediție, s'au predat Serviciului

Muffloni cu iezi

vânătoarei, care i-a transportat dela Domeniul Balc pe terenul de colonizare Rătezat din masivul Hațegului - Hunedoara.

În timpul transportului un Mufflon a reușit să spargă cu lovituri de coarne capacul lăzii solide și, numai grație însoțitorului, care a observat la timp, Mufflonul a putut fi ținut pe loc și închis din nou.

Ajunși la locul de destinație Mufflonii au fost cărați la munte pe cai cu samare și liberați într'un țarc de aclimatizare, hrăniți din abundență timp de câteva săptămâni, iar acolo au văzut lumina zilei 5 iezi. Astfel numărul total al Mufflonilor ce se găseau la Rătezat în momentul acela se ridica la 22 de pieșe, inclusiv un Mufflon adus din Schoenbrunn pentru îmborspătarea sângelui.

Timpul cât au stat în țarcul din Rătezat, Mufflonii se obișnuise cu brigadierul de vânătoare ce-i hrănea, fiind foarte liniștiți.

Când, după termenul de aclimatizare, au intrat oameni în țarc pentru a-i pune în libertate, Mufflonii au fost cuprinși de o agitație atât de mare, încât au strivit cu copitele, în goana lor nebună, un ied abia născut. Ajungând la spărtura practică în gard, au țâșnit în galop întins spre munte, spre deplină libertate. Astăzi se găesc pe Rătezat 21 de Muffloni.

Cu ocazia lăsării în libertate s'au filmat, grație intervenției d-lui col. Spiess, directorul vânător. regale, multe scene interesante și suntem informați că acest film va fi cumpărat de Serv. Vânătoarei. Împreună cu alte filme cinegetice va fi rulat și acesta în cinematografele din Capitală și din restul țării, spre a fi trimise apoi în străinătate pentru propagandă.

Ministerul a luat dispozițiunea să oprească vânătoarea Mufflonilor pe un termen de 3 ani. Găsim însă că acest termen este insuficient, mai ales că nu se știe dacă vor mai putea fi prinse pe viitor exemplare noi pentru colonizare.

Credem că este de datoria tuturor vânătorilor corecți să ocrotească nu 3 ci 10 ani acest vânat nobil, făcând fiecare din noi o pază cât mai riguroasă, pentru ca acest început să fie dus la bun sfârșit și să dureze.

Din primăvara anului acesta, grație inițiativei laudabile a Serv. Vânătoarei, numărăm în fauna noastră cinegetică o specie de vânat nobil, în plus. Vânătorul va putea vedea pe crestele falnicilor Carpați, coarne răsucite de Mufflon, proiectându-se pe albastrul cerului.

Să dea Domnul ca această primă încercare să fie încoronată de succes spre gloria noastră cinegetică.

Infrațiuni vânătoarești

Judecarea infrațiilor la legea pentru protecția vânatului dată în competența exclusivă a judecătorilor de ocol din capitalele de județ

de **TRAIAN N. BEREĂ**

Doctor în Drept-avocat
Șeful contenciosului Serviciului
Vânătoarei din Ministerul
Agric. și Domeniilor

Descoperirea infrațiilor la legea pentru protecția vânatului și pedepsirea infractorilor au făcut obiectul preocupărilor de căpetenie a legiuitorului în materie vânătoarească și constituiesc efortul de fiecare zi al asociațiilor vânătoarești, cunoscute fiind pagubele încercate de proprietarii și arendașii teritoriilor de vânat, de pe urma braconierilor și în general a infractorilor la legea vânatului.

Serviciul Vânătoarei din Ministerul Domeniilor a avut în decursul anilor de aplicațiune a legii, dificultăți constante în realizarea pazei teritoriilor de vânat, concursul organelor și agenților de executare dovedindu-se adeseori ineficace, din cauza naturii infrațiilor, a împrejurărilor în care se comit și a greutății în descoperirea lor, dar mai ales din cauza unei insuficiente sancționări.

În cazurile fericite chiar, în care cu sacrificii materiale și eforturi demene de toată lauda a vânătorilor dornici de a realiza, pe teritoriile lor de vânătoare, o faună cinegetică aleasă și abondentă, s'a putut ajunge la o pază relativ sigură a teritoriilor de vânat, prin folosirea, în acest scop, a unor elemente destoinice ca păzitori privați de vânătoare, încă descoperirea infractorilor și constatarea — chiar flagrantă — a culpărilor, nu a condus, în totdeauna la o reală și efectivă sancționare a inculpa-

ților deferiți judecării, din pricina dificultății de a urmări și susține, în justiție, reclamațiunile îndreptate contra lor.

Contenciosul Serviciului Vânătoarei, organizat în scopul de a facilita executarea legii, prin aplicațiunea pedepselor pentru infractorii dovediți, a avut în repetate ocaziuni să constate ineficacitatea sistemului de până acum în judecarea proceselor, provenită în primul rând din imposibilitatea în care se găsea ministerul de a se face reprezentat și apărat înaintea judecătorilor rurale prin avocații săi.

Legea vânatului dând în competența judecătorilor de ocol judecarea, în primă instanță, a delicteților și contravențiilor vânătoarești, determinarea competenței se făcea în cadrul dispozițiilor de drept comun, judecarea urmând a se face de către judecătoria de ocol a locului unde s'a săvârșit infrațiunea, sau de aceia, în raza căreia își are domiciliul inculpatul¹⁾.

Ațiunile intentate în contra infractorilor se îndreptau la un mare număr de judecării rurale și

¹⁾ Vezi „Legea pentru protecția vânatului“ adnotată și comentată de Traian Berea, tipografia „Universul“ București 1932.

cu toată dispozițiunea obligatorie a art. 97 din legea vânătorului, statul, citat într'un mare număr de procese de acest gen, nu găsea posibilitatea de a trimite înaintea judecătorilor pe avocații săi, la termenul de judecată asemenea deplasări repetate ale avocaților statului fiind greu de realizat și constituind și cheltueli impovărătoare.

Nu insistăm asupra inconvenientelor judecării produselor în asemenea condițiuni. Cunoaștem însă numeroase cazuri, în care soluțiunea dată proceselor ar fi fost cu totul alta, dacă reclamațiunea ar fi putut fi susținută de către reprezentantul autorizat al statului.

Pe cât a fost posibil, serviciul vânătoarei, sprijinit de concursul gratuit dat de unii vânători avocați și de paznici publici și inspectori cunoscători ai legii, a acoperit în parte această lipsă, dând delegații onorifice de reprezentarea minitserului în instanțe.

S'a produs însă îndreptarea situațiunii pe calea unei regulamentări, cu caracter general, a competenței instanțelor, pentru judecarea tuturor acțiunilor în care figurează statul.

Prin noua lege pentru organizarea corpului de avocați publici (apărută în Monitorul Oficial nr. 105 din 9 Maiu 1933 partea I-a) s'a legiferat competența exclusivă a judecătorilor din orașele de reședință ale județelor, pentru judecarea proceselor în care figurează statul, date prin diferite legi în competența judecătorilor de ocol.

Și astfel, implicit, acțiunile pornite în contra delicvenților și contravenențelor la legea pentru pro-

tecția vânătorului, în care statul este în totdeauna citat, urmează și ele normele date de legiuitorul dela 1933. În viitor, asemenea acțiuni se vor îndrepta de către agenții prevăzuți de art. 94 L. V. numai judecătorilor din capitala județului respectiv.

Serviciul vânătoarei, primind copiile actelor dredate și cunoscând judecătoria sesizată, va fi în măsură să facă ca statul să fie reprezentat în proces, prin avocatul său din capitala județului și vom avea astfel, garanția unei judecări, desfășurate în bune condițiuni de apărare a intereselor sale vânătoarești.

Fericită dispozițiune legală este cuprinsă în textul art. 27 al 5 și 6 din legea din 9 Maiu 1933. ¹⁾ care prevede, de asemeni, că orice alte judecării de ocol, sesizate cu judecarea unor astfel de acțiuni ce fac obiectul noii reglementări de competență, se vor desesiza, trimitând din oficiu, — deci în mod obligator și fără a mai fi nevoie să se invoace incompetența lor, — asemenea acțiuni, judecătorilor de ocol din capitalele de județ, singurele competente să le judece.

Suntem de acum înainte puși în situațiunea de a putea concura, cu succes, la aplicațiunea dispozițiunilor penale din legea pentru protecția vânătorului și o nouă activitate se va desfășura, în viitor, pentru realizarea efectivă și eficace a sancționării infractorilor.

Toți cei interesați la înfrângerea braconajului, să salutăm inovațiunea de curând legiferată care va asigura paza teritoriilor de vânătoare și va da noui posibilități de ocrotire și înmulțirea vânătorului.

Este vânătoarea un sport ?

de Lt. MIRCEA BĂRZĂNESCU

În ciuda bunicilor și a învechitelor lor principii de morală, tânăra generație de astăzi, scuturându-și haina leneviei și a descrescenței fizice, avidă de a-și oțeli corpul și sufletul prin forță, aer, apă și lumină, și-a însușit un factor nou în complectarea modului ei de educație : Sportul.

Vechiul dicton latin : „Mens sana în corpore sano”, pare a-și fi găsit un viu răsunset în inimile tinerilor noștri, și pe zi ce trece, vedem cum această activitate fizică își lărgeste orizontul înrolând noi adepți.

Infloritoarea cultură fizică din timpul vechilor greci și romani, s'a stins odată cu decadența acestor două popoare, înăbușită de curente religioase ale evului mediu, epocă în care singurele exerciții fizice ce se puteau manifesta liber erau cavaleria și vânătoarea.

Se poate cu drept cuvânt spune, că în decurs de veacuri, vânătoarea aproape singură, a fost aceia care a întreținut nesfîșită flacăra culturii fizice. Azi însă, lumea sporturilor, lipsită de recunoașterea timpurilor de glorie, renegă vânătoarea ca o ramură sportivă, calificând-o drept un prilej de desfătare egoistă și comodă a unei anumite categorii de indivizi, mânați de patima sangunară de suprimare a elementelor naturii.

Dovezi ? Sunt destule !

La orice jubileuri sau sărbători sportive, vânătoarea nu e chemată, iar cronicile sportive ignoră cu desăvârșire orice eveniment din viața vânătorască. Succesele obținute pe acest tărâm, cum ar fi acela al concursului mondial de trofee dela Lipsa — primul campionat mondiale ce-l obține vreodată România — sunt departe de a avea în mijlocul mării mase, răsunsetul pe care l-ar obține

succesul unui match de foot ball, de box sau de... ping-pong.

Nu mai departe, zilele trecute, Uniunea Vânătorilor, intervenind la Direcțiunea C. F. R. spre a obține pentru membri ei reduceri de călătorie, în condițiuni similare, aprobate tuturor organizațiunilor sportive din întreaga țară, a întâmpinat o vie rezistență din partea organelor conducătoare, pe motiv că vânătoarea nu este un sport recunoscut.

Față de această mentalitate ce lezează adânc prestigiul zeiței Diana, nu e oare cazul să ne întrebăm dacă, această disgratie este sau nu justificată și dacă, nu cumva purtăm și noi o parte din vină ? Pentru a răspunde la prima întrebare, să facem o comparație cu celelalte activități fizice, spre a stabili care sunt elementele comune între ele și vânătoare, din punct de vedere al scopului urmărit și al rezultatelor obținute.

Toate ramurile sportive, prin exercitarea lor, ținesc la atingerea aceluiaș scop comun :

- 1) Menținerea legăturii între om și natură.
- 2) Desvoltarea armonică a corpului.
- 3) Conservarea și desvoltarea normală a marilor funcțiuni vitale.

¹⁾ Legea pentru organizarea corpului avocaților publici art. 27 al. 5 și al. 6, (Monit. of. No. 105 din 9. V. 1933).

„Toate acțiunile, de competența judecătorilor de ocol, în care figurează Statul sau Instituțiile de Stat, se vor judeca numai de judecătoria de ocol din capitala județului; orice altă judecatorie sesizată fiind obligată din oficiu, să trimită afacerea la instanța competentă.

„Aceste acțiuni se vor îndrepta direct la judecătoria de ocol dela reședința județului dacă nu există decât o singură judecatorie în acea localitate; în caz contrar, la judecătoria ocolului I urban din localitate, iar în „București la judecătoria ocolului IV“.

4) Menținerea unui echilibru normal între fizic și psihic.

5) Să fie socială și economică.

O singură privire, ne evidențiază că vânătoreea satisface cu prisosință toate aceste condițiuni, iar fiecare din aceste puncte ar putea constitui titlul unei documentate lucrări, care să învedereze legătura intimă ce o au cu vânătoreea.

Tot pentru susținerea tezei noastre, să judecăm lucrările și din alt punct de vedere și anume prin acel al calităților ce se dezvoltă prin practicarea sporturilor.

Văzute prin prisma psiho-fiziologică, aceste calități sunt: fizice morale și intelectuale, pe cari din lipsa de spațiu ce l'asă ocupa intrând în detalii, mă rezum numai prin a le comunica:

1) Calit.
fizice	}	Fortă	{ statică (stabilitate)
			{ dinamică (rezistență)
		Iuțeală	
		Tărie	
		Mobilitatea articulară (suplețe)	
2) Calit.
morale	}	Simțul echilibrului	
		Abilitate	
		Rezistență în timp la dureri și intemperii	
		Iubire și respect pentru natură	
		Plăcere	
3) Calit.
Intelectuale	}	Sensație de bine	
		Disciplină	
		Tenacitate	
		Răbdare	
		Curaj	
		<i>Spirit de camaraderie.</i>	
		Judecată	
		Prezență de spirit	
		Atenție concentrată și prelungită.	

Lipsit de ori ce comentariu, las la buna judecare a cetitorilor, să aprecieze, în ce măsură toate aceste calități sunt dobândite prin practicarea vânătoreei.

Sumara considerațiune, de ordin teoretic, făcută asupra factorilor ce determină, valoarea unei activități fizice, ne conduce la concluzia logică că vânătoreea prin scopul urmărit și prin rezultatele obținute este un sport complet.

Atunci ?!

Sportul implică mișcare și consum de energie, mișcare multă în aer liber și departe de orice grije și preocupări a vieții banale de toate zilele.

Spunând „mișcare” fără să vreau îmi sboară gândul spre cei ce înfoliți în blăni, îi ridică mașina din poarta casei și-i lasă direct în pădure, dacă se poate chiar pe linia de bătae și bineînțeles tot pe scaun, — ca apoi după un dejun copios cu sarmale și caltaboși, stropite cu vinațuri grele, să se reîntorcă acasă, tot pe aceiaș cale, după un somn întremător în pernele moi și comode ale mașinei.

Oare acest mod de practicare*), având drept

scop confortul — ce tentează la lenevire — și tabloul record născător de invidie, lipsiți de foloasele efortului fizic și de latura estetică și morală a acestei pasiuni comune, nu este de natură de a scoate complet vânătoreea din cadrul unei preocupări sportive, rămânând un simplu act de exterminare ?

Când conformația variată a terenului — munte, deal, șes, baltă, pădure, — oferă vânătorului cel mai perfect stadion în care poate exercita cele mai naturale mișcări — marș, ascensiuni, coborâri rezezi, sărituri, cățărări etc. — ce impresie îi va face unui nevânător, individul ce așteaptă pe scaun să-i vină d'agata în pușcă sitarul gonit de bătaiași ? Notați că aceasta este activitatea lui sportivă în primele zile frumoase ale primăverii !

Am spus că sportul implică în primul rând noțiunea de mișcare ca o necesitate fiziologică și această necesitate a creat sportul — Gimnastică, atletismul și jocurile sunt exerciții artificiale, ce nu se găsesc în viața de toate zilele și au fost create tocmai pentru satisfacerea nevoii de mișcare. La originea ei, vânătoreea a fost un exercițiu fizic natural, denaturat odată cu progresul civilizației, și cu tendința de mecanizare.

Astăzi condițiile noastre de trai sunt prea îndepărtate de natură și viața civilizată este — din mai multe puncte de vedere — periculoasă corpului și sănătății lui. Sedentarismul, surmenajul intelectual și excesul de travaliu mecanic caracteristic acestui progres, produce dezechilibru fizic și descrescența corporală, justificând astfel nevoia de mișcare ca un agent necesar de regenerare.

Ce rețetă miraculoasă ar putea înlocui binefacerile unei hoinăreli în mijlocul naturii, degajat de grijile și problemele ce-l frământă zilnic, pe intelectualul surmenat în aerul îmbăcsit al biroului sau laboratorului său ?

Dispoziția sufletească cu care se va întoarce el seara dela vânătoree — dispoziție necesară muncii sale vitale — nu va fi altceva decât un produs al efectului fizic, — mișcarea.

Vina nerecunoașterii vânătoreei ca sport, cred că o purtăm noi cari păcătuim prin felul cum înțelegem să o practicăm și tot nouă ne revine datoria, ca schimbându-i modul de exercitare să căpătăm respectul lumii sportive, spre a o repune la locul ei de cinste ca sport nobil, complet și natural. Se cer însă două condiții: mai multă mișcare pentru sănătate și mai puțin confort și snobism pentru a deveni un sport sociabil pentru toți cei ce-l practică în comun.

Sunt sigur că rândurile de față vor atrage aspra critică a unora, totuși rămân la punctul meu de vedere enunțat mai sus, cu convingerea că voi fi în asentimentul întreg al vântorului de munte, ce urcă pas cu pas strâmtele poteci, încovăiat de greutatea rucsacului, în căutarea locurilor celor mai retrase și accidentate, al vânătorului dela șes ce înviorat de roua dimineții, colindă întinsele câmpii în tovărășia câinelui său, ori a celui ce învingând noroiul până la genunchi al bălței, a ajuns în pălcul de stof ce l-a zărit din depărtare și din miezul căruia, în luciul oglindit al apei, va admira reflexul celui mai minunat apus de soare.

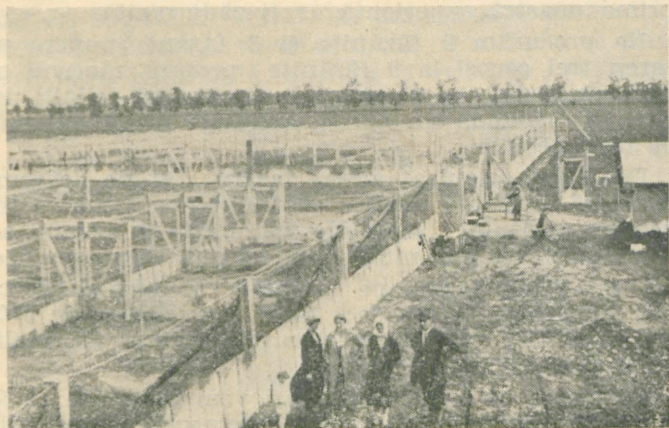
*) Nu condamn sistemul de deplasare în terenul de vânătoree cu mașina, mai ales azi când vânatul nu se mai găsește lângă bariera orașului și nici în spatele gării ca odinioară, dar nici să devin robul ei în sensul de a nu mă despărți de ea toată ziua.

Rentează colonizarea și creșterea fazanului ?

de B. ÖTWÖS

Sunt multe terenuri de vânătoare în țara românească, care ar fi apte pentru colonizarea acestui vânat nobil; proprietarii sau arendași ai acestor terenuri însă, nu îndrăznesc să facă nici cea mai mică încercare de colonizare, motivând aceasta cu următoarele argumente :

Aspectul general al volierelor dela Fazaneria de colonizare Periş

1. Fazanul este prea scump.
2. Ingrijirea (hrana) lui este costisitoare.
3. La noi fazanii ar fi distruși de răpitoare sau braconieri.
4. Dece să colonizezi cu fazani un teren, ca după deplină reușită să fi îndepărtat — la expirarea contractului — și alt vânător mai bogat să vâneze pe terenul amenajat deagata ?
5. Chiar dacă s'ar putea menține sau rearendă terenul colonizat de către acel ce a făcut investițiile, vecinul va impușca fazanii, ei fiind un vânat cam vagabond.

Să cercetăm în amănunt acest fel de „argumentare“.

1. Este drept că în țara noastră nu sunt destul de mulți fazani pentru a putea fi cumpărați de amatori, pentru colonizare, din pricină că ar reveni prea scump. Putem însă cumpăra din străinătate. În anul 1922 spre exemplu, s'ar fi putut cumpăra din Ungaria un fazan, cu 170 lei, indiferent de sex. Prețul unei găini domestice de rasă, este de 3—400 lei iar dacă este vorba de un exemplar de expoziție, se plătește și peste 1000 lei.

Mulți crescători de păsări domestice riscă totuși 1000 de lei pentru o găină sau un cocoș, mai ales dacă pentru improspătarea sângelui, este silit să importeze.

Au dreptate totuși acei ce susțin că chiar dacă fazanul n'ar fi scump în străinătate, se scumpește până ajunge la noi, din pricina vămii care se socotește ca pentru păsări de lux. Cum însă fazanul nu poate fi considerat ca atare, — afară de cazul că ar fi vorba de fazani argintii, aurii, diamant, etc., care se țin în colivii de frumusețe, — ci este merit să mărească bogăția noastră națională, ar trebui să fie scutit de taxe vamale, întrucât ele nu se percep nici pentru păsări domestice.

Dar chiar dacă n'am obține scutire de vamă și prețul fazanului importat s'ar dubla, astfel încât 10 bucăți să coste 3000 lei, și dacă ținem seama că de multe ori cheltuim sume mai importante pe fleacuri, am putea, sacrificând această sumă, să mărim avuțul țării, mai ales că pentru o societate de adevărați vânători, cheltuiala aceasta nu poate fi enormă sau importantă.

2) Este costisitoare hrana fazanului? Nu; ea este

mai eficientă decât a găinii domestice, deoarece fazanul nu mănâncă atâta cât o găină de rasă mare, care cere hrană din mână tot timpul anului, în vreme ce fazanul colonizat în teren corespunzător, în mediu favorabil, nu ne cere decât un mic ajutor în timpurile grele ale iernelor aspre.

Dacă ținem fazanii în voliere (locuri anume îngrădite pentru fazani) ajunge dacă dăm un kg. de grăunțe pe zi, la 10 fazani. Dar și această cantitate poate să scadă în perioada în care se poate oferi fazanilor verdeață.

3. Acei vânători care caută să găsească în răpitoare și braconieri un motiv de a nu coloniza fazani, nu merită să aibe un teren de vânătoare, fiindcă răpitoarele și braconierii distrug și alt vânat. Dacă acești dușmani însemnează pieirea fazanilor, însemnează totodată și pieirea celorlalte soiuri de vânat.

4. Singurul motiv justificat este cel arătat la acest punct. În adevăr nu este rentabil pentru punga respectivului să colonizeze fazani, dacă nu-și poate asigura terenul pentru un timp mai îndelungat.

Ar fi bine dacă la o viitoare modificare a legii s'ar lua în considerare acest punct, iar comunele să fie obligate să dea în arendă (să prelungească termenul de arendare) până la 20 de ani, acelei societăți sau particular care colonizează fazani, dar îi și îngrijește și înmulțește.

Numai faptul că cineva colonizează câțiva fazani, nu poate da dreptul acelei persoane să i se arendeze terenul pe o vreme atât de lungă.

5. Că va vâna și vecinul fazani colonizați, înmulți de noi, este iarăș foarte adevărat. Este însă mai mult vina noastră dacă vecinul va avea mai mulți fazani decât noi chiar, care i-am colonizat.

Fazanul, este drept, are o fire cam vagabondă, cum zic unii.

Această tendință a fazanului de a vagabonda nu este tocmai firea lui, natura lui, ea trebuie căutată în împrejurările numite „mediu“. Să nu uităm că orice animal scos din mediul său obișnuit și dus în alt mediu, chiar asemănător celui vechi, totuși nou necunoscut pentru el, are nevoie de un termen oarecare până să se adapteze complet la noul său me-

Fazani în volieră — (Fazaneria de colonizare Periş)

diu. Atâta vreme cât fazanul nu și-a cunoscut noul său teren, el rătăcește incoace și încolo, căutându-și cel mai bun mediu (ascunziș, adăpost, hrană, liniște, etc.) și se va stabili numai atunci când și-a găsit locul cel mai propice. În căutarea mediului cel mai bun pentru el, fazanul va colinda deci mult și

astfel poate să ajungă în terenul vecinului, unde poate că va fi expus multor primejdii.

Aceasta se întâmplă însă numai atunci când nu-l colonizăm în loc potrivit pentru el.

O dovadă că fazanul nu este tocmai vagabond și pentru a arăta cât este de important ca prima colonizare să reușească, vom povesti un exemplu de aci, din țara noastră :

Societatea vânătorilor din Târnava Mică (sediul Mediaș) m'a chemat acum trei ani să le vizitez terenurile din jurul Mediașului și să-mi spun părerea, dacă teritoriul lor este potrivit pentru colonizarea fazanilor și anume în care loc să le dea drumul la fazanii adulți aduși din străinătate, sau crescuți de societate, din ouăle importate, eventual rezultate din volierele lor. Mi s'a arătat locul unde societatea intenționa să crească puii. Le-am spus că, dacă vor crește puii în locul acela (care de altfel corespundea) unde se vor duce după ce au crescut și unde se vor stabili. Am avut satisfacția să aflu după un an că puii crescuți din ouăle rezultate din voliere, s'au stabilit în adevăr acolo unde preconizasem eu.

Sunt anumite terenuri (de ex. trestia, etc.) de unde nu numai că nu emigrează, dar nu-i putem scoate. Nu se poate împiedica o oarecare răslețire a lor, atunci când s'au înmulțit pe un teren. Motivul care face ca fazanul să se întindă și peste granițele terenului colonizat este natural : de ex. fiecare teren nu suportă o cantitate mai mare de vânat, decât poate să aprovizioneze cu irsecte (schimbul naturii), instinctul îndeamnă vânatul să iasă din patria sa, să iasă în străinătate, pentru a împăspăta sângele degenerat prin împerechere între rude, etc. Aceste neajunsuri se pot însă înlătura (înlocuind insectele cu hrană similară împăspătând sângele etc.), lucruri de care vom mai vorbi în alt articol.

Să nu ne descurajeze în nici un caz această răslețire a fazanului, pentru că avem mijloace s'o stăvilim, reducând-o la minimum posibil. Chiar de n'am reuși să împiedicăm complet răslețirea fazanului, să nu renunțăm la colonizarea lui pentru motivul că ne putem întovărăși cu vecinii terenului nostru dacă-l socotim prea mic și bănuim că fazanul înmulțindu-se va emigra.

Dacă terenurile vecine nu sunt prielnice fazanului, nu mai este necesară această întovărășire, de oarece fazanul nu va părăsi terenul nostru.

Care teren este propice pentru colonizarea fazanului și care nu este, este iarăși subiectul unui alt articol. Deocamdată să vedem, — răspunzând la titlul de față — dacă este rentabilă colonizarea și creșterea fazanului, nu numai pentru binele comun, dar și pentru punga crescătorului.

Să începem cu puțin, pentru a nu risca un capital prea mare, din pricina căruia să renunțăm la o nouă încercare, în cazul că din cine știe ce motive prima noastră experiență ar fi zădărnicită.

Ne procurăm 9 fâzănite și 3 fazani (punem pe teren trei cocoși la 9 fâzănite pentru motivul că dacă unul din cocoși ar pieri, să rămână ceilalți doi care să răspundă chemării). Acești 12 fazani să coste cu totul 3600 lei.

Dacă am colonizat acești fazani atât de devreme încât să se poată adapta mediului nou până la începerea ouatului, fâzănitele vor crește în primul an — să nu zicem mai mult — câte 5 pui. Vom avea deci $12 + 45 = 57$ de fazani pe care nu-i socotim decât cu 100 lei bucata. Avem deci fazani în valoare de 5700 lei. Iată deci capitalul câștigat în primul an, realizând și o dobândă frumoasă.

Să zicem că în al doilea an vom avea din fâzănitele tinere numai 10, care împreună cu cele din primul an fac 19 piese la care dacă socotim tot 5 pui de fiecare, vom avea cca. 100 de fazani.

Fâzănita însă ouă și crește până la 12—14 pui, ținând însă seama de toate primejdiile la care este supusă existența fazanului, ne mulțumim să socotim la fiecare fâzănită numai 5 pui. În așa numiții ani buni, poate însă să ne iasă și media de 8 sau chiar 10 pui de fiecare fâzănită.

Înmulțirea fazanilor colonizați în teren liber nu progresază atât de repede, ca atunci când colonizăm o parte din ei pe teren iar cealaltă parte o ținem în voliere pentru a ridica media ouălor și a crește puii în mod artificial.

Cu creșterea artificială a fazanilor se vor ocupa însă numai acei care sunt experți în materie, sau dispun de mijloace să-și angajeze specialiști.

Concursul de Tir dela Băile Herculane

de GEORGES PLAGINO

În zilele de 8 și 9 Iulie au avut loc la Băile Herculane într'un cadru feeric marile concursuri de Tir la porumbi pe întreaga țară, organizat de Soc. Vânătorilor din Lugoj. Aceste concursuri încadrau campionatul Banatului și splendida cupă oferită de Președ. Cons. de miniștri.

Rareori ne-a fost dat să fim primiți noi participanții cu o mai mare amabilitate și prevenire ca la aceste serbări a căror amintire va rămâne neștersă în sufletele noastre. Nu știai ce să admiri mai mult: frumusețea rară a premiilor, alese cu un bun gust desăvârșit, ori dragostea frățescă și camaraderia vânătoarească splendidă care a domnit în tot timpul acestor frumoase serbări.

Direcțiunea tirului condusă admirabil de d-rul Bejan.

Să ne fie îngăduit a exprima mulțumirile noastre recunoscătoare Soc. de Vânătoare din Lugoj, eminentului ei Președinte și tuturor membrilor Societății, Onor. Administrației Băilor Herculane, care prin domnul dr. Crăciunescu a dat prețiosul său concurs acestei frumoase serbări; precum și d-lui farmacist Hossu, adevăratul nostru înger păzitor în prea scurtul timp pe care l-am petrecut în Băile Herculane.

Rezultatul concursului de tir la porumbi pe țară Băile Herculane 8—9 Iulie 1955

I. 20 bile de sticlă la 15 m. Pr. orașului și publicului Lugoj
I—II Nicolae Săulescu, G. Plagino 20/19.
III. Francisc Briza 24/22. — Târg. Mureș.

II. 25 talere de lut. Premiul Direcțiunii Băilor Herculane
I. G. Plagino 25/19.
II. Iuliu Vincze 25/16. S. V. L. — Lugoj.
III. Eugen Vesa 25/12. S. V. F. — Făget.

III. 10 perechi de bile de sticlă. Pr. Prefect. Jud. Severin
I. G. Plagino 10/8.
II. A. Gorlich 12/9. S. V. L. — Lugoj.
III. N. A. Gatovski 12/9.

IV. 12 porumbi vii 25 m. Campionatul Banatului. Cupa perpetuă oferită de Președ. Cons. de Miniștri
I. A. Brazdă, col. campion 13/11. S. V. L. — Lugoj.
II. Ștefan Szekeley 1/10. S. V. O. — Oravița.
III. L. Lazăr, A. Weisz 12/9. S. V. L. — Lugoj.

V. 7 porumbi vii 25 m. Premiul Soc. Vânătorilor Lugoj
I. N. A. Gatovski 7/7.
II. Francisc Briza 14/13. — Tg. Mureș.
III. G. Plagino 14/12.

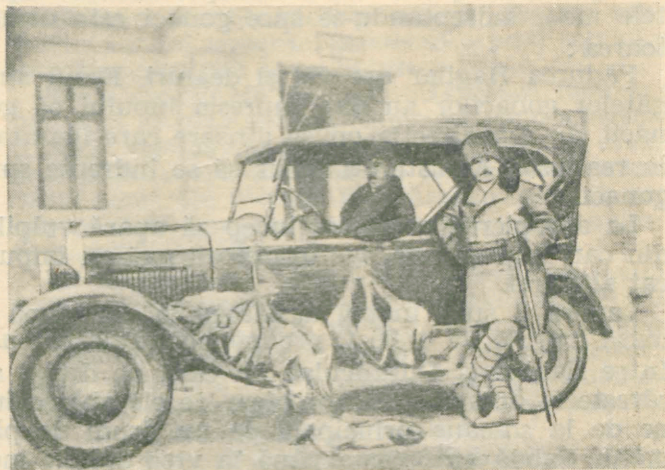
Ciblă — 30 m.
I. N. Săulescu 24.
II. E. Freyler 22. — Orșova.
III. I. Teichner 22. — Orșova.

O zi de vânătoare

de CORVIN PETRESCU,
Inspector central de vânătoare

Sunt aproape zece ani, de când de patru ori pe an, câte două săptămâni, aceasta în afară de sezonul de toamnă, 15 August — sfârșitul lui Septembrie, — mă duc în Dobrogea, la Mangalia, pe care o cunosc încă de acum 42 de ani, pentru a mă repauza, vânând în această regiune, altădată atât de bogată în vânat, iar azi aproape secătuită. Această scădere a vânatului util m'a decis să pun oare care rânduială, pentru a proteja vânatul, căruia în câțiva ani, îi voi reda amploarea de odinioară. Prima măsură a fost luarea în arendă de către mine a pădurilor Hagilar, Murfatlar și Hasancea și a Bălței Duranculac, singurele cari

rea satului Carașcula, la urcarea unei coame, ne apare de odată un cârd de peste 30-40 cocori, în stânga drumului la o distanță de aproape 15-20 metri. Arma o aveam încărcată, pentru orice îm-

Un tablou frumos

prejurare, știind că în acea regiune, surprizele nu sunt excluse, după cum mi s'a mai întâmplat de multe ori la vânătorile ce am făcut în Dobrogea și Cadrilater. A trebuit însă să aștept cât-va timp pentru ca păsările surprinse să-și ia sborul, să se îndepărteze puțin, pentru ca apoi, cu două focuri, să dobor doi cocori, de o mărime puțin obișnuită. Ziua bună se anunțase de dimineață.

Ajuns la Hagilar am găsit gonacii adunați, așteptând numai dispozițiile mele. Un proprietar de oi îmi ese înainte și exasperat de ravagiile ce fiarele făceau în turmele sale, îmi oferă, în simplitatea lui, câte doi miei de fiecare lup ucis. I-am mulțumit pentru grațioasa-i ofertă, asigurându-l că satisfacția de a dobori cât mai mulți lupi îmi este deajuns. În desăvârșită tăcere ne ocupăm locurile. Am la stânga pe Reshid, eu ocup o încru-

Autorul cu vulpile vânată

mai adăposteau vânatul, aproape stârpit în acea regiune, printr'un branconaj fâțiș și tolerat, cu o extremă bunăvoință, chiar de cei hotărâți de lege a-l reprimă.

Dar să revin la povestirea celei mai frumoase zi de vânătoare ce am avut norocul să am, în ultimii două zeci de ani.

De cu seară prim-pretorul plășei, trimisese vorbă atât delegatului satului Hagilar, Reshid, cât și șefului gonacilor, Mărzali, ca a doua zi oră 9 vreo trei zeci de turci și tătari să se adune pentru vânătoarea hotărâtă.

Conform planului stabilit, plecăm de dimineață la 8 în mașină eu și cu prim-pretorul. După trece-

cișare de drumuri cu o mică poiană în față, la dreapta am pe prim-pretorul, iar la marginea din extrema dreaptă, pe o coastă, plasez pe un frate a lui Reshid, învățător.

Socotind timpul suficient pentru ocuparea locu-

Un dropioi de dimensiuni extraordinare

rilor, gonacii pornesc cu larmă asurzitoare. Nu trec nici două minute când aud în spatele meu la stânga, la trei-patru metri numai, un sgomot de crăci ce se rup și mă pomenesc un un lup enorm sărind în fața tufișului unde eram mascat.

Distanța nu era mai mare de 3-4 metri. La primul foc, cu alice de epure, lupul începe a se învârti, căutând să se muște. Un al doilea foc i-a pecetluit soarta.

Explicația faptului că acest lup a sărit din spatele meu, îndreptându-se spre gonaci este următoarea :

Pădurea Hagilar are văi și dealuri. Ecolul strigătelor gonacilor au dat impresia lupului că gonacii vin din direcția opusă dinspre care înaintau în realitate. Aceasta l-a făcut să se îndrepte spre gonaci.

La apropierea gonacilor încep să apară vulpile, din cari împușc una, iar însoțitorii mei au împușcat alte trei.

La ora 3 sunt înapoi la Mangalia, iar după o masă frugală, la orele 1, pronesc spre Duranculac. Intre Ilanlâc și Duranculac un cârd de dropii se zărește la dreapta. Ne apropiem de ele abătându-ne de la șoseaua principală pe un drum de pământ. Răbdăm apropierea până la vreo 200 de metri, când mașina făcând un viraj încet se îndepărtează lăsându-mă jos culcat, lângă o mică ridicătură din marginea drumului.

Un foc din carabina Manlicher-Schönhauer, calibrul 6½, rostogolește dropioiul ce prinsesem în crucea leunetei. Mașina se apropie din nou, iar paznicul meu Panait, sărind din ea, entusiasm, ne având răbdare, fuge pentru a aduce vânatul.

Ne continuăm drumul luând la dreapta spre Acângi, făcând un ocol pentru a trece printr'un loc retras, o vale, unde întotdeauna erau cârduri de sute de găște. Nici de data aceasta nu m'am înșelat. Nesperiate de nici un foc de armă mă apropia-i în plină viteză până la 40-50 de metri când găștele luându-și sborul descarc pe rând cele două focuri, și luând arma de rezervă ce o avea însoțitorul meu, mai pot trage încă două focuri. Rezultatul șase găște dintre cari 2 mari și patru gărnite. Cârdurile fiind în partea stângă prim-pretorul care mă însoțea, nu a putut trage.

Aproape de intrare în Duranculac avem noro-

cul să dăm peste alt cârd din care mai cad încă vre-o 6-7 bucăți.

Ajunși în satul Duranculac găsim notarul, care înștiințat de dimineață, ne aștepta cu vre-o

Un lup și o vulpe

20 gonaci, pentru a bate la vulpi stuful din marginea bălței.

După aproape 3 ore de căutare a stufului, care nu fusese cercetat de peste un an de zile, reușesc să dobor cinci vulpi, iar prim-pretorul două.

Incepuse să se întunece și atunci satisfăcut de rezultatul, pe care nu-l speram atât de bogat, am reluat drumul spre Mangalia.

Azi, însă, vânatul, nu numai cel util, care e aproape inexistent dar și cel răpitor, este într'o scădere atât de mare, în cât acest lucru m'a hotărât, cum am spus la început, să iau în arendă atât Hagilarul cât și Murfatlarul și Hasancea, precum și Duranculac, pentru ca printr'o pază severă și fără a menaja pe nimeni, să redau acelei regiuni înviorarea ce a cunoscut altă dată. De acum încolo regiunea nu va mai fi sat fără câini, ca ori cine se află în trecăt prin acele locuri să poată distruge vânatul fără grijă de sancțiune.

În alt număr voi povesti cum a decurs o vânătoare de lupi în Dobrogea pe un viscol cumplit și paza făcută la o trecătoare.

Dragostea maternă la animale

de Maior **MIRCEA PETRESCU**
Insp. vânătoare Caliacra

La acest articol voi căuta să dau cât mai largă exemplificare a sentimentului matern la animale, cu exemple culese din reviste și din povestiri de ale vânătorilor noștri.

Iubirea maternă la animale este o realitate puțin cunoscută, din cauză că implică studii perseverente și observațiuni minuțioase.

Ca și oamenii, animalele simt plăcere, frică, atașament, suferințe și chiar necesitatea răzbunării. Iubirea maternă însă este unul din cele mai dezvoltate simțuri, cu toate că e deosebit la fiecare specie.

Mamele își manifestă iubirea către progenitura lor crescându-i, îngrijindu-i și apărându-i, suferind adânc la pierderea copilului. Aceste sentimente sunt cu atât mai dezvoltate cu cât este mai dezvoltată inteligența, ferocitatea animalului ne-având nici o înrăurire asupra lor.

Fiorosul tigru este blând ca un miel cu pui, mama își mângâie cu duioșie puiul și îi poartă de grijă.

Căpitanul Williams, fiind în India, a căpătat în dar doi pui de tigru, pe cari indienii li ridicaseră din cuibul lor în absența tigroaicei. Noaptea puii scânceau după mama lor, care le răspundea din împrejurimi cu răcnete fioroase. Servitorilor fiindu-le frică ca nu cumva tigroaica să intre la ei, au dat drumul puilor în curte, de unde tigroaica i-a scos și a plecat cu ei.

Pisica, în afară de faptul că își îngrijește cu devotament puii ei, este în stare să adopte pui de animale pe care le vânează cu înverșunare. Astfel unei pisici care își pierduse puii i s'a dat trei pui de verighetă, pe cari i-a alăptat și păzit ca o ade-vărată mamă, cu toate că se știe cu ce furie pisica vânează verighetele și le sugrumă fără milă.

Pentru a ilustra și mai mult iubirea maternă la pisică, voi reda istorisirea ce urmează: O pisică avusese 6 pisoi din cari patru au fost aruncați în râu, a doua zi a fost găsit lângă pisică un mic șobolan cu care pisica se purta așa de blând și duios ca și cu pisoi ei. Un alt exemplu trăit: Un agricultor din satul Vulturești a trimis un car încărcat cu nutreț la Bazargic, depărtare de 25 km., de Vulturești. Ajunși la Bazargic oamenii descărcară carul, dar găsiră în fân pisica casei cu doi pisoi. Cărutașul le-a făcut culcuș în căruță, pentru ca a doua zi să-i ducă acasă. Când să plece n'au găsit nici pisică, nici pisoi și au plecat fără ei. A doua zi pisica s'a prezentat acasă cu un pisoi mort în bot, l-a așezat lângă vatră și a dispărut, reîntorcându-se după câteva ore și cu cel de al doilea pisoi tot mort, l-a așezat lângă primul, s'a culcat lângă ei, i-a strâns la sân și nu mult după aceasta muri și ea. Sărmana făcuse de trei ori drumul, parcurgând 75 km. în timp de 10 ore.

Și căinele are o puternică iubire maternă: Un căruțaș avea o căteă care-l însoțea totdeauna la drum. Odată pe când se înapoia dela oraș, oprindu-se la o cârciumă din drum, căteăua a făcut 4 cătei. La plecare căruțașul rugă pe cârciumar să îngrijească de căteă, că-i va plăti. A doua zi de dimineață căruțașul cu surprindere află căteăua cu cei patru cătei, instalată pe prispă. Sărmana era extenuată și avea labele însângerate căci făcuse în acea noapte de patru ori drumul între cârciumă și casă, adică vre-o zece ore de alergătură continuă.

Caprele domestice sunt excelente mame și totodată sunt și bune doici, alăptând chiar și copii. O tânără mamă neputându-și alăpta copilul și hotărîndu-se familia să se mute la oraș, oamenii au vândut capra, plecând din sat cu căruța spre seară. Peste noapte copilul s'a deșteptat și a început să plângă, căutând să sugă, dar capra-doică nu mai era, părinții erau în mare încurcătură și regretau că au vândut capra, dar pe când se tânguiau, aud în curte un behăit trist. Era capra, care scăpând dela noul ei stăpân, se luase pe urma căruței și ajunsese la copilul ei. Astfel se rezolvă în chip fericit durerea doicii și a copilului adoptiv.

Dar iubirea maternă adoptivă nu se manifestă numai la animale domestice, ci chiar și la fiare, astfel sunt lupii. Legenda lui Romulus și Remus, alăptați de lupoaică găsește confirmare în realitate.

Misionari din India menționează de copii crescuți între lupi. Acești copii umblă târându-se pe labe, călcând nu pe talpă ci pe coate și genunchi. Capacitatea lor mintală este foarte redusă, nu pot vorbi ci doar mârâie ca și câinii. Ei nu pot rezista readuși în mediul omenesc, după 2—3 ani de viață între oameni sucombă.

Când li se dă mâncare, ei în prealabil o miroase, preferă carnea crudă și sunt lacomi de oase. Exalează în jurule un miros pătrunzător de fiară, care nu dispăre nici cu repetate spălături cu săpun!

Un misionar istorisește că luând un astfel de copil cu sine, locuința i-a fost patrulată de trei lupi, la vederea cărora copilul s'a repezit între ei, a fost primit cu desmerdări și cu urlete ascuțite de bucurie. Copilul a fost identificat de mama sa naturală printr'o cicatrice ce purta pe frunte.

Fiziologul Franklin povestește un caz deosebit de interesant despre iubirea maternă la lupi, care caz reaminteste legenda lui Romulus și Remus. Regiunea păduroasă din Sultanpur era plină de lupi. Un călăreț trecând prin pădure observă o lupoaică care eșise din vâgăună însoțită de trei pui de lup și un copil omenesc care se târa pe labe. Se vedea că copilul era în legătură familiară cu animalele. Ajunși lângă râul Gumti, s'au adăpat fără a da atenție călărețului, care încercă să le taie drumul. Lupoaică observând mișcarea, se îndreptă iute împreună cu familia ei spre vâgăună, care era inaccesibilă pentru călăreț. Acesta

chemă mai mulți țărani și înconjură vâgăuna. Copilul luă atitudine sălbatecă mărîind ca un câine, dar până la urmă fu prins. Se constată că era de 9 ani, că a fost alăptat de lupoaică și era atât de sălbatec încât toate străduințele de a-l dresa omeneste au rămas zadarnice.

Acest fenomen se poate explica astfel: Este știut că lupii răpesc copii și îi duc în vâgăună spre ai mânca, când foamea se va înteti. În India atfel de cazuri sunt destul de numeroase. Copilul fiind târat în vâgăună și făcându-i-se lui foame mai curând, apucă mamelele lupoalicei și le sugă. Aceasta sub imboldul iubirei materne, încetează a privi copilul ca o pradă și continuă să-l alăpteze.

Toate speciile de maimuțe înfățișează iubirea maternă ca și femeile când alăptează, când adoarme legănând copilul, când îl strânge în brațe cu dragoste. Mai mult încă, maimuțele nu uită că copilul trebuie ținut curat. Ele îi spală, îi curăță, cu toate că micuții plâng și își manifestă nedumerirea pentru un așa tratament maimuțesc!

Un medic care a asistat la nașterea unei maimuțe, arată că cumetrele lehuzei s'au strâns împrejurul ei, pe rând luau în brațe pe noul născut, îl legănuau și îl sărutau, manifestând bucurie pentru fericitul eveniment. Această înaltă cinste ce animalele dau simțimântului matern ar trebui să ne miște și în multe cazuri să ne servească de exemplu!

Un mare vânător mi-a povestit un caz desperat de iubire maternă, care l-a determinat să renunțe apoi pentru totdeauna la vânătoare: Odată văzând un iepure pascând, a tras asupra lui, animalul rănit, schiopătând s'a târat în tufiș. Vânătorul alergă într'acolo și găsi o epuroaică, culcată la pământ, scaldată în sânge iar lângă ea doi epurași cari sugeau cu sete. Nenorocita mamă se uita la ei cu ochi plini de jale și nemărginită dragoste. În cele din urmă apucată de convulsioni, moare pe când sărmanii pui, fără să bănuiască că au rămas orfani, continuau să se joace și să se alipească de pieptul mort al mamei lor.

Vânătorul înduișat a luat puii ca să-i crească, dar cu toate îngrijirile, totul a fost zadarnic. Sărmanii au murit și ei, neputând suporta alt lapte de cât pe acel ce-l sugeau dela pieptul mamei.

De atunci vânătorul a aruncat arma și a renunțat la vânătoare.

Dragostea maternă la animale se arată și mai pronunțat, când își apără copiii în pericol. De obicei în perioada de creștere, pericolul este mai mare, de aceea iubirea mamelor devine mai circospectă, inima îi e plină de neliniște, somnu-i e ușor și întrerupt. În caz de pericol ea își apără micuții cu o abnegație incomparabilă, cu primejduirea vieții ei însăși.

Leoaica de pildă își apără progenitura cu strășnicie. Vai de acel care, neatent, s'ar apropia de culcușul familiei, leoaica imediat se repede și-l sfășie, crezându-l periculos vieții copiilor.

Vulpea de asemenea își apără puii cu primejdia vieții, dacă simte că i-a fost descoperit culcușul, în cursul nopții își transportă puii în altă vizuină.

Bizonii fac cerc împrejurul puilor și cu coarnele sarjează dușmanii.

Cerbii când observă că vânătorii se apropie de culcușul lor, unde se găsesc puii, cu riscul vieții ies în ața vânătorului și aleargă în altă direcție spre a-i ademini departe de culcuș.

Cerbul lopătar își ascunde puii în tufișuri dese, sau în ierburi înalte, supraveghiând continuu. Noaptea stă de strajă, pe când puii dorm adânc în primele zile după naștere. Dacă se întâmplă că unul ridică din culcuș puii, atunci mama lor urmărește pe răpitor insistent, behând plângător, ca și cum ar ruga ca să-i fie înapoiată.

Puternica iubire de mamă se manifestă la animale și prin durerea cotropitoare ce o simt când își pierd copiii. În această privință merită o deosebită mențiune observațiunile asupra animalelor domestice.

Vaca după ce naște, linge vițelul, se uită la el cu ochii plini de iubire maternă, nici un minut nu se

depărtează de el. Dacă după o lună sau două măcelarul îi ia vitelul, ea se tânguie cu glas jalnic contra răutății omenеști. Unele vaci în asemenea cazuri se lasă a muri de foame, altele mor de tristeță.

În timpul războiului, soldați de ai ocupanților au luat multe vite dela casele locuitorilor, lăsând vițeii. O vacă nu voia în ruptul capului să iasă din curte. Soldații au lovit-o cu paturile puștilor, au înțepat-o cu baionetele, până ce, cu toată opunerea, a fost dusă departe, opunând mereu rezistentă îndârjită. Cu răgete jalnice protesta contra despărțirii de puil ei. Într-o zi, pândind clipa prielnică de fugit, a alergat în goană spre satul natal. Slăbită, însângerată, cu coada tăiată, mama-mucenică ajungând acasă, a uitat toate suferințele când și-a văzut vitelul. Imediat a început să-l lingă, dar nu putea să-l alăpteze, neavând nici pic de lapte. Mamelele îi secaseră, nu însă și dragostea de mamă.

Se povestește un caz de iubire maternă la urși albi:

O navă se rătăcise printre ghețari, unde câteva luni s'a găsit prinsă într-o stare foarte precară. Într-o zi, de pe catargul de observație se semnalează apropierea unei ursoaice cu doi pui. Animalele veneau ademenite de mirosul de focă, care fusese omorâtă lângă bastiment și care constituia pentru ele un regal deosebit. Marinarii văzând ursoaica, i-au arun-

cat o bucată mare de carne. Ursoaica a rupt bucata în două și a pus-o dinaintea ursuleților și cu încredere s'a apropiat de navă. Marinarii au tras asupra ei și a puilor. Atunci urmă o scenă tragică: Sărmana mamă, rănită și în agonie, nedând atenționare ranei grave ce purta, s'a târat lângă bucata de carne rămasă, a sfâșiat-o în bucăți de cari le-a dat puilor, când observă că și ei erau doborâți. Atunci i-a strâns în brațe plângând jalnic, le lingea rănile, și văzând că silințele îi sunt zadarnice, a luat în brațe copiii morți, s'a apropiat de navă, răcnind groaznic, ca un blestem contra ucigașilor. Câteva focuri de pușcă puseră capăt groazniciei scene, și ursoaica își dete sufletul lingând încă rănile puilor ei morți.

Nu voi descrie exemple de iubire maternă la oameni. Dar trebuie să amintesc că femeia, fiindă cu mult mai înalte capacități mintale decât femelele animalelor, are datoria de a-și îngriji personal de alăptarea și creșterea copiilor.

Dela femeie se cere mai mult; înainte de toate, lăsând uitărei bărfelile trecutului sau prezentului altor familii, să se gândească la prezentul și viitorul copiilor săi, cari vor urma să aducă în viața omenească ceva nou, poate luminos, care ar avea darul să acționeze pentru îmbunarea traiului pe lume, în calea idealismului înălțător.

O vânătoare de dropii

de C. CEAUȘU

În hallul care servește și ca sală de așteptare, e mare mișcare și sgomot, crâmpes de fraze, glume și râsete, mă fac atent și curios să văd ce este?! Văd pe Dr. G... cu figura lui jovială, impresurat de un grup, dând din mâini și aruncând vorbe cu dublu înțeles, cari stârnesc râsul.

Consultații gratuite, presărate cu glume, riposte și mai ales promisiuni, vin în avalanșe:

— Sunt la dispoziția dv., dudue, la orice oră vă convine, cu condiția să nu afle nevasta... și în acest timp manevrează cu ochiul, tic, rămas cred, dela... exercițiul de tir.

Cum mă zărește, vine direct spre mine.

— Te rog să nu mă lași și să nu-mi spui că nu poți!...

— Cu posibilul și imposibilul îți stau la dispoziție, dragă doctore!...

— Te-am prins!... Vei merge cu mine la o vânătoare de dropii.

— Doctore...

— Nici un cuvânt!... Am venit astăzi, tocmai ca să nu-ți dau timp să te răzgândești... N'ai nevoie de nici o pregătire.... Plecăm la ora 12 noaptea spre Slobozia.... Trec să te iau cu mașina la gară.

Trebue să declar că era prima mea vânătoare de dropii la care luam parte și că afară de fotografiile colorate, din manualele de vânătoare și piese de muzeu, nu văzusem încă acest fel de vânat.

Mă persecuta doar descrierea din Falsul tratat de vânătoare al lui Odobescu, unde poezia bărăganului e dată cu atâta măiestrie, și-mi năvăleau în minte fel și chip de întrebări, privind tehnica vânătoarei de dropii. Nici câteva scurte ochiri, în tratatele de specialitate, nu au lipsit.

Când cobor la mașina cu care urma să mergem la gară, o nouă surpriză mă așteptă, la care se adăugă un ușor simțământ de jenă. Dl. St..., marele Dallai-Lama al vânătorilor, ne însoțește, prezentându-mi plăcută ocazie de a vâna împreună, umbrită doar de jena că voiu debuta față de un juriu, pe cât de competent, pe atât de sever.

Dar spiritul cald și comunicativ al d-lui St... unit cu glumele doctorului, mă fac să-mi revin treptat; iar când aflu că expedițiile marelui nostru Dallai Lama, la astfel de vânat, se mărginesc la două, o mare

greutate mi se ia de pe suflet. Privesc totuși cu grijă arma sa, un Brennecke cu multe calificative bine meritare și îndoiala mă cuprinde iarăși. Mă hotărâsc, în mod tacit și definitiv, să nu trag.

Imbarcați, după multe vorbe și glume și după ce încercăm zadarnic să furăm câteva ore de somn, iată-ne ajunși la destinație.

În gară, brigadierul de teren al doctorului ne așteaptă cu o căruță, în care sunt cărate voluminoasele bagaje: valize și saci de spate, toate pline, gata să plesnească, oale, cratiți, arme, haine, etc...

În timp ce navigam mai curând, decât mergeam, printr'un veritabil râu mlăștinos (așa zisa șosea care duce în orașul Slobozia), vești rele ni se comunică. Ploaia încetase abia eri noapte și ca urmare terenul moale; iar ceața ce persista, dădea în mod serios de gândit.

Părerii contradictorii se încrucișau.

Casa de vânătoare fiind departe de oraș și într-o direcție cu totul contrară aceleia pe care trebuia să o luăm, debarcăm la una din cele două cafenele ale orașului.

Câteva mese pe lângă pereți și un biliard în mijloc. În partea din fund câțiva musterii, tuciurii la chip, veritabili fii ai localității, frământă niște cărți murdare. Interesant însă este sistemul de ventilație inedit, deși rudimentar. De trapa care face comunicație între sală și pod, este legată printr'un sistem de scripeți, de o sfoară, o greutate (de data aceasta un scaun de lemn). La necesitate, greutatea atârnată de sfoară deschide trapa și aerul greu și îmbăcsit de fum, trece prin podul clădirii afară.

Clienții, în necunostință de cauză, rămân surprinși și-și fac fel și chip de întrebări asupra întrebunțărei ce s'ar putea da acestui scaun atârnat: scrânciob sau vre-un joc localnic, când e cu scaunul agățat, spânzurătoare când sfoara atârână liberă, sau ce altceva?!...

Însfârșit sosomește mașina angajată, se pare singurul Ford existent pe piața locală.

Dar desamăgire: Doctorul nu vrea să meargă cu noi, pretextând interese urgente în legătură cu fazaneria ce are în localitate. Proteste, riposte, până când nu avem încotro și plecăm: d. St... eu, și doi vânăotri localnici, cunoscători în materie.

Ceața persistă suficient de deasă, ca să ne împiedice să vedem mai departe ca o sută de metri. După zece cinsprezece km., ajungem la un lan de rapiță, unde în săptămâna trecută conducătorii noștri văzuseră multe dropii. Dar acum, rapița aproape de un metru înălțime și ceața, face zadarnică orice încercare. Gânduri pesimiste mă cuprind, nu pentru că nu voi trage, dar pierd ocazia de a vedea în alt mod, decât d'n tren, imensitatea bărăganului și pe măreții săi stăpâni aripați.

Zadarnic binocurile noastre scrutau zarea, când ceața o boară de vânt ridică un colț al perdelei de ceață. Neclaritatea atmosferei ținea scut, apărând bogăția și frumusețea întinsului, de ochiul nostru lacom și iscoditor. Și mașina își continua mersul pe drumuri mărgininând tarlalele, în zgomot surd de motor, călcând alți zeci de kilometri, în parcursul căroră doar scurte schimburi de păreri și pronosticuri asupra timpului, întrepruneau activă scormonire a zărilor și cetei cu binoclu.

Ceața se ridică treptat, treptat, liberând orizontul imensului bărăgan. Binocurile noastre cercetează cu asiduitate terenul și zarea, în speranța că vor descoperi vânatul dorit. Câte o tufă sau strujan de porumb mă face să palpit zadarnic, întrucât ochiul exersat al localnicilor mă desmint prompt.

Dar o pată alburie sclipește, cu intermitență, și persistent, în zare!..

La ordinul nostru, mașina oprește brusc și, după o scurtă privire, conducătorii ne dau confirmarea atât de mult așteptată.

Sunt doi dropioi în bătae!... Indrept mai atent binoclu în direcția indicată și prind însfârșit în obiectiv pe cei doi dropioi, la o distanță de cca. 100 metri unul de altul, cu coada rotată, a cărui penaj alb le trădase prezența, umflați și războinici, căutând peziș să se apropie unul de altul, în poza curcanilor infuriați. Bănuim dropiile pe aproape, deși toate eforturile noastre, de a le descoperi, rămân zadarnice.

Un scurt consiliu și mașina ocolind pe drumuri noroioase, ne apropie de țintă.

Ajunși la 3—400 de metri, unul din ei, simțindu-ne apropierea, își strânge penele și atent la mașina noastră, începe a se depărta în pași măsurati și rari. În mașină d. St... continuă cu febrilitate pregătirile. Gloantele sunt introduse în armă, după ce o ultimă verificare asigură că totul e în regulă.

În acest timp, al doilea dropioi, orbit și surzit de patimă, interpretează retragerea adversarului ca o slăbiciune și încurajat, continuă apropierea, mai furios și mai umflat.

Mașina stopează, iar d. St... ochind calm, sloboade primul foc în dropioiul ce se depărta. Acesta lovit, face un salt să-și ia sborul, dar cade cu o aripă atârând.

În tot acest timp, dropioiul adversar nu dă nici cea mai mică atenție nici nouă și nici zgomotului de armă. Cu pași rari și măsurati, urmărește continuu adversarul. Alte două gloante îndreptate în dropioiul rănit, nu-și ajung ținta, întrucât acesta mereu în mișcare se îndepărta, urmat de războinicul său adversar.

Față de un astfel de rezultat, hotărîm apropierea cu mașina, la sgomotul căruia, dropioiul valid ca și dropiile, așezate ceva mai departe, își iau zborul. După o încercare infructoasă cu arma cu alică, un ultim glonț al d-lui St... îi dă lovitura de grație.

Este o piesă splendidă (de peste 12 kgr. greutate. Curios însă că deși bătrân, îi lipsesc mustățile caracteristice).

Văzut de aproape, constat temeinicia denumirii de mitropolit, ce poporul nostru acordă dropioilor bătrâni. Adevărați stăpâni ai stepelor, mândri și demni, se țin departe de contactul cu manifestările civilizației, și sigur că vor dispărea odată cu luarea în deapropie în stăpânire, de către oameni, a acestor stepe, astăzi și mai ales eri, adevăratul lor domeniu.

După respectivele fotografii și bine meritele

felicități la adresa dibaciului țintaș și laude la adresa armeei, plecăm în căutarea altor victime.

— Vei trage dumneata, îmi comunică d. St..., invitație ce strănește în mine furtună de emoții și proteste. Totuși neputând rezista tentației, încep să pregătesc arma (un Schönauer cu lunetă), armă, ce mi-a fost pusă la dispoziție, cu muniția respectivă și cu foarte multă bunăvoință, de către gazdă.

Nu după drum lung, altă pată sclipește în zare și la răspunsul afirmativ al conducătorilor ne îndreptăm într'acolo. La circa 2—300 metri mașina stopează, în timp ce eu cu arma la ochi și cu inima la gură, cerc să prind, în câmpul lunetei unul din cei doi dropioi.

Emoția, ca și poziția grea din mașină, mă împiedică să vizez clar, până ce de teamă să nu zboare ținta, dau drumul focului. Dropioiul își ia zborul, fără să lase, de data aceasta, în urma lui altceva de cât sângele ce picura din... rana destul de serioasă ce-mi lăsase marginea lunetei între ochi. Sprijinită prea puțin, la recul, arma scapă din umăr, proptindu-mi luneta între sprincene.

Glume și râsete, urmate de avalanșa explicațiilor mele, pe cari nu le mai repet, întrucât orice vânător le cunoaște.

Pornim, eu cu necazul în suflet și durerea în frunte, d. St... cu bucuria succesului, și vorbe de îmbărbătare la adresa mea, căroră, fără să vreau, le caut sub înțelesuri de ironie.

Mai încercăm zadarnic să ne apropiem la distanță convenabilă, probând încă câteva gloante fără rezultat, până ce soarele, destul de sus, începe să încălzească bărăganul, pe care fata norgana își începe dansul fantastic. Binocluul nostru, ultima creație a tehnicii, ar fi căutat zadarnic dropiile prin jocul zării, dacă ochiul versat al localnicilor nu ne-ar fi atras atenția.

Dropiile culcate, sau lipite de pământ, ținându-și doar capul sus, ca un periscop de submarin, — peste care binocluul nostru trece fără să-l sezezeze, — complice cu zarea, care la mângăerile soarelui, tremură ca o mărturie a bucuriei de viață a pământului.

Din loc în loc, conace și așezăminte omenești, vibrând în zare cu forme și contururi ireale, se precizează apropiindu-se, pentru ca să se mistuie în urmă tot așa de repede.

Duduitul surd al motorului mă supără și nostalgic mă întorc la vânătoarea de dropii a lui Odobescu din „Falșul tratat de vânătoare”.

Mă inspăimânt și totuși tânjesc după senzația de imensă și tristă singurătate ce ți-ar da căruța cu coviltir, condusă de fantezia cărașului, pe locuri, unde oameni și vite trec doar odată la patru cinci ani.

Binocluul îmi cade din mână, iar gândul îmi zboară liber spre acele vremi, când omul, cu invențiile sale, nu distrusese încă măreția naturii.

— Dar ce ai colega?!... Mă întrebă d. St..., care în tot timpul își îndeplinea conștiincios serviciul, plimbând binocluul pe zări. Desigur somnul de astă noapte, nu prea a fost indestulător?!..

Protestez slab, reluându-mi fără convingere funcția în primire. Zadarnic însă, întrucât cu toată atenția noastră, în câteva rânduri, dropia zboară dela 100 metri fără ca mai înainte s'o fi putut zări.

Hotărîm întoarcerea.

Dr. G... ne așteaptă și fără a ne da răgaz să coborîm măcar, ne întreabă despre rezultat. Fața i se luminează de o bucurie sinceră, ca imediat ce vede numai o singură piesă, să se întoarcă întrebător spre mine. Explicațiile vin, în timp ce ne îndreptăm spre casa sa de vânătoare, situată pe malul Ialomiței, unde are instalată fazaneria.

Cheltuelile făcute de acest amoret al vânatului, pentru această frumoasă instalație și lupta continuă ce duce cu populația locală, sunt justificate numai de patima sa.

Liniștea pădurei, prin care trecem, inundată în parte de marile viituri ale Ialomiței, este răscolită de cârâitul cocoșilor de fazani.

Casa, o veritabilă gospodărie, cu confort vânătorească, este un adevărat loc de recreare.

Masa ne așteaptă cu tot ce-ți dorește inima. Doctorul ne invită, scuzându-se continuu că aci nu poate să ne servească cum s'ar cuveni. Constatăm însă că, de data aceasta, doctorul se desminte.

Mereu scoate alte bunătăți, pe care le oferă odată cu scuza că nu ne poate servi mai bine. Un vin bun desleagă limbile, gazda nu-l gustă însă în acelaș tempo. În schimb ia din belșug din toate feurile, fără să uite să ne anunțe de fiecare dată că îi este interzis să mănânce prea mult. Suspină, povestindu-ne din nebuniile tinereții, timpuri pe care nu le dorește, spune el, dar pe care le regretă, constatăm noi.

Planuri și propuneri se încrucișează în intenția de mai bun și mai bine, presărate în abundență de glume; iar sufletul fiecărui iese sincer și cald la iveală...

Dar timpul trece și noi vrem să prindem trenul pentru București.

Ajunși în stație, ca o ultimă manifestare a activității cinegetice a zilei, cu ajutorul unui 22 al gazdei, deschidem un foc viu asupra ciorilor, ce se găsesc din belșug în regiune.

Mă răzbun, de data aceasta, contra eșecului de dimineață și câteva ciori, la rând, cad victime, stârnind admirația publicului spectator. Dacă admirația calitativă nu am putut stârni, cantitativ, ar trebui să mă mulțumescă (toată lumea din stație cască admirativ gura).

La întoarcere, duc cu mine o părticică din măreția bărăganului și satisfacția că în lume se găsește încă mulți oameni, pe care nu-i putem aprecia la justă valoare, fiindcă nu-i cunoaștem. Adâncă stimă și simpatie lor și recunoștință patimei sădită în mine, care-mi dă astfel de ocazii.

Concursul internațional de tir din Bulgaria

Am primit din partea organizației Vânătorilor Bulgari „Socol“ Sofia, o invitație care ne onorează și la care credem că vom răspunde așa cum se cuvine:

Din pricina inaugurării unui monument, se contramandea însă datele din programul publicat mai jos și vor începe pe ziua de 6 August 1933 în loc de 31 Iulie.

Organizația vânătorilor Bulgari „Socol“ ne mai face cunoscut că fiecare participant primește un permis de vânatoare gratuit, precum și scutire de vamă pentru 2 arme și 500 cartușe de fiecare participant.

Deasemenea ni se cere numărul exact al participanților pentru a se putea lua din vreme măsurile pentru trimiterea certificatelor de călătorie, care dau dreptul la reducere pe căile ferate bulgare.

După cum suntem informați, vor participa 4 din cele mai bune puști din România, iar Guvernul va delega pe d-l N. Săulescu dir. g-ral al Vânătoarei să reprezinte România la această festivitate.

Urăm camarazilor noștri vânători din Bulgaria cea mai bună reușită în această manifestare sportivă.

Reproducem întocmai programul:

COMITÉ GÉNÉRAL D'ORGANISATION DE LA V RÉUNION DES CHASSEURS À VARNA 1933

PROGRAMME

D'EXÉCUTION DE LA V RÉUNION, DES CHASSEURS QUI AURA LIEU DU 31 JUILLET AU 5 AOUT 1933 à VARNA

30 Juillet 1933

avant midi — Arrivée, réception, hébergement
après midi — Répétition pour la revue générale

Dimanche 30 Juillet

avant midi — Cérémonie religieuse devant la cathédrale de la „St. Vierge“.
10 h. Inauguration du congrès. Revue. Manifestation.
après midi — Dispute des matchs généraux au Vélodrome avec la participation de toutes les Unions sportives.
15 h.
21 h. Réjouissances au jardin de la mer.

Lundi 1 Août

avant et } — Concours des tireurs Bulgares.
après midi }

Mardi 2 Août

avant et } — Concours des tireurs Bulgares.
après midi }

Mercredi 3 Août.

avant midi — Concours international de tir
après midi — Fin des concours de tir et distribution des récompenses; défilé des gagnants.

4 et 5 Août

Séance du XIII Congrès annuel des chasseurs.

6, 7 et 8 Août

Excursions pour les chasseurs et leurs invités

Pour chaque jour et chaque concours le Comité Général d'organisation rédige un programme spécial, que chacun peut se procurer à la chancellerie du comité.

Pour tous renseignements pendant le congrès s'adresser au Comité d'organisation.

Pour les questions qui vous intéressent le Comité à crée les sections suivantes:

Section réception	— brassard bleu.
Section tir	— brassard rouge.
Section ravitaillement	— brassard rose.
Section excursions	— brassard orange.
Section police	— brassard tricolore.
Section des chefs	— brassard vert.
Section étrangers	— brassard blanc avec l'insigne du Comité Olympique Bulgare.

ORGANISATION DES CONCOURS DE TIR

Organisation Générale pour la Réunion: **Ivan Socatcheff**
Organisateur Général pour le tirs: **Georges Chichkoff**
Secrétaire: **Dimitre Molloff**

Organisateurs des tirs:

1. Tir au pistolet	— Lieutenant-Colonel Kiprikoff
2. Tir au pigeon d'argile	— Lieutenant-Colonel Zlatoustoff Capitaine Novakoff
3. Tir au pigeon vivant	— Comandant Caiveroff O. R. Capitaine Filipoff
4. Tir à la carabine de Chasse	— Capitaine Damianoff Capitaine Konssouloff

Medecin de service désigné par l'organisateur général de tir.

**INDICATEUR DES CONCOURS INTERNATIONAUX DE TIR QUI AURONT LIEU à LA V REUNION
DES CHASSEURS à VARNA DE 31 JUILLET AU 5 AOUT**

Genre de Concours	Participation	Nombre des coups pour chaque tireur et genre de tir	Tir d'épreuve	Distance	Cible	Temps de tir	Classement	Droit au tir	Delai d'inscription	Date du tir	Règles spéciales
G — 3 1 Pigeons d'asphalte individuel	4 tireurs par nation au maximum. Ordre de tir par tirage au sort.	5 Series de 10 pigeons	deux coups par serie	15 m.	—	—	Les calculs se feront d'après les pigeons abattues	100 levas pour le concours entier	Le jour du tir	3. VIII	Les règles générales internationales sont obligatoires
D — 1 2 Cerf courant individuel	4 tireurs par nation au maximum Ordre de tir par tirage au sort.	10 coups	deux coups	75 m.	Cerf courant grandeur naturel sur un parcours de 23 m.	Le cerf se presente tous les 4 secondes	idem	100 levas pour le concours entier	idem	3. VIII	idem

1. Auront droit au tir seulement les amateurs, sous la garantie de leurs Union respective.

2. Récompenses:

Concours 1 (G — 3) I récompense medaile I d'or, un objet d'Art d'une valeur de 20.000 leva et diplôme d'honneur.
II „ „ II „ „ „ „ „ 7.000 „ „ „ „
III „ „ III „ „ „ „ „ 4 000 „ „ „ „

Concours 2 (D — 1) I récompense medaile I d'or diplôme d'honneur et une récompense de l'Union des Pêcheurs Bulgares.
II „ „ II „ „ „ „ „ et un objet d'Art d'une valeur de 3.000 levas.
III „ „ III „ „ „ „ „ „ „ „ 2.000 „

COMUNICĂRI ȘI PUBLICAȚIUNI

Redăm circulara Ministerului de Domenii Dir. Vânătoarei, relativ la pescuitul în apele de munte

Prin jurn. Consiliului de miniștri, No. 959 din 21 Iulie 1931, Ad-ția pescuitului în apele de munte trecând în atribuțiunile Serv. Vânătoarei Ministerul de Domenii,—potrivit legii de pescuit maghiare din 1888 și dispozițiilor ministeriale în vigoare, Ministerul Domeniilor Serv. Vânătoarei comunică cele de mai jos:

A. Modul de a pescuit și instrumente permise.

Este interzis cu desăvârșire pe tot timpul anului și pentru orice specie de pește, pescuitul prin:

1. Intrebuințarea materiilor otrăvitoare și explozibile (gogoși, var nestins, burueni otrăvitoare, dinamită, etc.), cum și pescuitul în timpul nopții. Contravenirile cad sub prevederile art. 62 din lege.

2) Abaterea totală sau parțială a cursurilor râurilor sau închiderea pe mai mult de jumătate din lărgimea apei. Contravenirile cad sub prevederile art. 63 din lege.

3. În timpul când pescuitul este permis, pescuitul în apele de munte nu se poate face decât cu undița (Dec. Minist. Journ. No. 8729-1933). Contravenirile cad sub prevederile art. 62 al. 2 din lege.

B. Epocile de pescuit.

Epocile în cari pescuitul, prin orice mijloace, este interzis pentru fiecare specie sunt următoarele:

1. Loștrița (*Salmo Hucho*) și Lipanul (*Thumallus*) 1 Martie—31 Mai.

2. (*Salmo fario*) Păstrăvul 15 Sept.—31 Ianuarie.

3. Celelalte specii de pește de apă dulce aflate în apele de munte 1 Aprilie—15 Iunie.

În tot acest timp este interzis pescuitul prin oricărui mijloace cum și culegerea icrelor. Contravenirile cad sub prevederile art. 63 din lege.

C. Măsuri restrictive.

1. Regiunile recunoscute ca locuri în cari peștii își depun icrele, pot fi declarate ca terenuri de reproducere (art. 16).

Autoritățile locale, arendașii sau proprietarii interesați, vor sesiza inspectoratul județean de pescuit, pe referatul căruia Ministerul va declara aceste regiuni ca atare.

2. Orice transport de pește viu sau icre, făcute în vederea repopulării apelor deschise, nu se va face fără aprobarea Ministerului dată pe baza avizului inspectoratului județean (art. 22 din lege).

3. În cazul când într-o regiune s'a exercitat pescuitul abuziv, fapt care ar periclita însăși existența unei anumite specii, Ministerul poate opri pescuitul pentru acea specie sau pentru orice specie de pește, pe timp de maximum 3 ani (art. 19).

Cei interesați sau autoritățile locale, vor sesiza inspectoratul pe avizul căruia Ministerul va decide.

4. Acei ce transportă, vând sau cumpără pește în epoca interzisă, fără certificat de proveniență, eliberat de proprietar sau arendașul dreptului de pescuit și vizat de primăria respectivă, contravin art. 28 din lege și sunt pasibili pedepselor prevăzute în art. 65 din lege.

D. Dreptul de a pescui.

1. În conformitate cu art. 1 din legea maghiară de pescuit, dreptul de a pescui aparține proprietarului terenului și în consecință nimeni nu poate pescui fără autorizare scrisă din partea proprietarului sau arendașului. Contravenirile cad sub prevederile art. 62, 64 și 65 din lege.

2. Oricine dorește să pescuiască pe teren propriu sau arendat sau învoit de arendaș sau proprietar, trebuie să posede un permis de pescuit, eliberat de către Ad-ția Financiară respectivă și vizat de inspectoratul județean de pescuit respectiv, Art. 8 din lege.

Contravenirile cad în prevederile art. 64, 65 și 66 din lege.

E. Poliția Legii pescuitului.

1. Organe de execuție. În conformitate cu art. 9 din lege, aplicarea dispozițiilor legii și deciziunilor Ministeriale cad în sarcina organelor de stat și a poliției, organelor de siguranță a municipiilor și guarzii financiari.

Inspectorii și paznicii onorifici și privați de vânat, recunoscuți de Ministerul de Agricultură și Domenii, pot instrumenta deasemeni valabil (Dec. jurn. No.).

F. Pescuitul în apele statului.

Pescuitul în apele statului se poate exercita prin:

1. Arendare. Ministerul Domeniilor Serv. Vânătoarei arendează pentru pescuit pâraele udând proprietățile sale, la cererea celor interesați, pe baza estimăției ocolului silvic respectiv și avizului inspectoratului de pescuit al județului.

2. Autorizațiuni pe termen limitat. Pentru pâraele de munte, nearendate, proprietatea statului, Ministerul Domeniilor Serv. Vânătoarei, învoește la pescuit *numai cu undița pescari amatori* pe termen de 3 zile, de 15 zile și 30 zile.

Aceste autorizațiuni se vor elibera de către *șeful ocolului silvic respectiv* dintr'un carnet cu matcă, vizat de Minister și numai aceluia care posedă permisul de pescuit eliberat de Ad-țiile Financiare.

Pentru înlesnirea amatorilor din Ardeal, orice informațiuni și lămuriri se vor cere d-lui Inspector Virgil Pop, șeful inspectoratului de pescuit, Făgăraș, str. Gărei No. 4.

Circulara relativ la câinii hoinari

Măsurile legale în vigoare pentru combaterea turbării luate de Minist. Agricult. și Domeniilor constituind un ajutor serios în combaterea pericolului ce prezintă pentru vânat, câinii și pisicile vagabonde, dăm mai jos câteva dispozițiuni, rugându-vă a interveni pentru aplicare, ori unde va fi cazul.

Aceste măsuri sunt publicate în Monit. Oficial No. 101 din 4 Mai 1933 și sunt luate pe baza dispozițiunilor art. 8—23 și ale art. 55 din Legea poliției sanitare veterinare. Cităm punctele care ne interesează:

Văzând dispozițiunile art. 78 din această lege, modificat prin legea promulgată prin I. D. Regal No. 33 din Ianuarie 1927, publicată în Monitorul Oficial No. 5 din 6 Ianuarie 1926, precum și dispozițiunile art. 139—146 din regulamentul general al acestei legi, luând și avizul comisiei sanitare veterinare, Ministerul Agriculturii și Domeniilor decide: *măsurile legale, în vigoare, privitoare la combaterea turbării.*

Cazurile de turbare se vor aduce la cunoștință autorităților în scris, sub luare de dovadă, autoritățile fiind obligate, — conform cap. II punctele 1 și 3 și Cap. III punctul 1, din instrucțiunile prezente, — să se sesizeze și să dispună sechestrarea câinilor și pisicilor pe termen de 90 de zile, conform art. 142 din regulamentul general al legii de poliție sanitară veterinară.

Această măsură (sechestrarea) se va aplica chiar când sunt numai bănueli de turbare sau când în localitate a circulat un câine turbat, conform art. 6 cap. III din dispozițiunile de față.

2. Pe tot acest timp circulația câinilor va fi supusă următoarelor restricțiuni: (art. 7 al dispozițiunilor).

a) Câinii și pisicile depe teritoriile acestor comune se vor ține închise iar câinii și legați, ca să nu poată veni în contact cu alte animale; dacă curtea de izolare este bine îngrădită, așa că animalele nu pot ieși, închiderea și legarea câinilor nu vor fi obligatorii.

b) Pe stradă câinii vor putea circula numai conduși și prevăzuți cu botniță cari să împiedice orice posibilitate de mușcătură.

c) Dintr'o localitate în care s'a ordonat sechestrarea, se vor putea scoate câini și pisici numai cu autorizația și după examinarea prealabilă a medicului veterinar de stat.

Conform art. 8 din aceste dispozițiuni, aceste restricțiuni nu se vor aplica următoarelor categorii de câini:

a) Câinilor întrebuințați pentru tracțiune, cari vor putea circula cu botniță și cu hamuri în bună stare, atât pe teritoriul comunei respective cât și pe teritoriul altor comune.

b) Câinilor de vânat în timpul vânătorului.

c) Câinilor de serviciu al polițiilor și jandarmeriei în timpul întrebuințării lor în serviciu.

d) Câinilor ciobănești la pășunat, prevăzuți cu jujău; Jujeul va fi cel reglementar.

e) În afară de timpul de serviciu circulația acestor categorii de câini este supusă dispozițiunilor cuprinse în al. a și b dela punctul 7.

3. Conform punctului 10 câinii și pisicile cari vor circula pe durata sechestrării, contrar dispozițiunilor prevăzute la punctele 8 și 9, se vor prinde și ucide.

În cazul când câinii și pisicile bolnave sau bănuite de turbare n'ar putea fi prinse decât prin pericol serios sau când împrejurările locale n'ar permite izolarea lor cuvenită, se vor ucide.

(Cap. II punctul 2 al. b).

În conformitate cu dispozițiunile capit. 6 (contravențiuni) toate dispozițiunile cuprinse în decizia de mai sus fiind încadrate în articole de legi de poliție sanitară veterinară, în baza cărora s'a dat, nerespectarea lor constituie contravenție la aceste articole.

Notăm, că în categoria câinilor și pisicilor vagabonde intră orice câine sau pisică care în timpul sechestrării

circulă pe stradă contra dispozițiunilor punct. 7, cap. 3, chiar dacă proprietarii lor ar fi cunoscuți.

Pentru complectarea datelor statistice, în care scop v'am trimis deja instrucțiuni, vă rugăm a ne comunica de urgență numele și adresa proprietarilor sau arendașilor terenurilor de vânat pe cont propriu (terenuri care nu sunt luate în arendă pentru vre-o societate) pentru a trimite acelor arendași formularele necesare, identice cu cele trimise societăților, spre complectare.

Cerem aceasta numai pentru terenurile cari sunt arendate la persoane particulare sau proprietate ale particularilor, întrucât pentru terenurile arendate de societăți sau cesionate lor sau trimis formularele necesare direct.

Soc. vor fi obligate să ne trimită aceste formulare complectate prin inspectorate, spre verificare.

O mare parte din vânătorii arendași, mânați de ambițiuni personale supralicitează în așa măsură, încât la încheierea contractelor se văd în imposibilitate a le executa.

În atari situațiuni urmăresc să rezilieze contractul, în care scop cer mai întâi oprirea vânătoarei, pentru ca apoi prevalându-se de dispozițiunile art. 15 din contractul tip să ceară rezilierea.

Intrucât aceste dispozițiuni păgubește atât comunelor, lipsindu-le de veniturile respective, cât și ocrotirea vânătorului, înlăturând dela licitație pe vânătorii corecți și conștienți, — Ministerul dispune ca orice cerere pentru oprirea vânătoarei pe teritoriile comunale arătate să fie însoțite de declarația arendașului solicitant că nu înțelege să se prevaleze de dispozițiunile art. 15 din contractul tip.

*

Ministerul Agriculturii și Domeniilor
Serviciul Vânătoarei

PUBLICAȚIUNE

Prin Decizia Minist. No. 5833/933, s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor de vânat util până la 15 Iunie 1934, pe terenurile Com. Sâncioară, Desmir, Someșeni, Cluj, Mânăstur, Apahida, Gheorgheni, Florești și Tăuți, din jud. Cluj.

*

PUBLICAȚIUNE

Prin Deciziunea Ministerială No. 7699/933, s'a oprit vânătoarea muflonilor, pentru toată țara, până la 1 Iulie 1935.

În caz de călcarea acestei dispozițiuni Ministerul Agriculturii și Domeniilor se constituie parte civilă cu 100.000 (una sută mii) lei daune, pentru fiecare muflon ucis.

*

Publicăm actul de mai jos cu rugămintea ca toate societățile de vânătoare și toți membrii noștri să procedeze la fel în cazuri similare.

PROCES-VERBAL

Anul 1933 luna Iunie ziua 3-a.

Prin care subsemnații Maior C. Chirilovici, comandantul Legiunei de Jandarmi Dorohoi, Avocat Alexandru Adam, Președintele Societății de Vânătoare CERBUL din

Reprezentanții Soc. de Vânătoare „Cerbul” din Dorohoi punând câprioara în libertate

Dorohoi și paznic public de vânătoare Ing. Iosef Vasilescu, Inginerul șef al Ocolului Silvic Dorohoi și Căpitan Ioan

Vasiliiu, Maestru de vânătoare al Societății de Vânătoare CERBUL din Dorohoi, fiind convocat la sediul Societății din str. Gr. Ghica V. No. 74, și luând în discuție cazul adus la cunoștința noastră de d. Maior C. Chirilovici că șeful de post din comuna Broscăuți cu adresa No. 118 din 19 Mai 1933, însoțită de procesul verbal dresat înaintea Legiunei de Jandarmi una capră sălbatică rănită la piciorul drept și găt în niște sărmă ghimpată, răni căpătate fiind fugărită de niște câini până în curtea locuitorului Vasile Gh. Ciobanu din com. Broscăuți, care a prins capra și a predat-o șefului de post și după explicațiile date de d. Maior C. Chirilovici, văzând și constatând că astăzi data prezentului proces-verbal că capra sub îngrijirile date personal de d. Maior C. Chirilovici, membru de onoare al societății de Vânătoare CERBUL și de d-na Maior Ad. C. Chirilovici, este complect restabilă și vindecată am hotărât de a o pune în libertate pentru care fapt ne-am și transportat la pădurea Târnăuca proprietatea statului a cărui teren de vânat este arendat Societății de Vânătoare CERBUL, unde în prezența tuturor i-am redat libertatea după ce a fost marcată la urechea dreaptă, în apropierea cărdului de capre, dând-o și în supravegherea paznicului privat al Societății.

Drept care am încheiat prezentul proces-verbal în 5 exemplare din care se va înainta câte un exemplar, Ministerului de Agricultură, Direcția Vânătoarei, Legiunei de Jandarmi Dorohoi, Ocolului Silvic Dorohoi, Uniunii Generale a Vânătorilor, iar unul se va păstra în arhiva Societății.

Comandant. Leg. Jandarm. (ss) Maior *Chirilovici*.

Inginer Șef ocol silvic, *Iosif Vasilescu*

Președ. societății de vânătoare „Cerbul“ *Al. Adam*

Maestru de vânătoare al societății căpit. *Ioan Vasiliu*

Paznic *Niculai Strachiru*

Muzeul de vânătoare

Am constatat că mulți vânători români nu cunosc existența Muzeului nostru de vânătoare din București, Parcul Carol.

Cu toate acestea, el este considerat drept cel mai frumos din Europa și stârnește admirația tuturor străinilor care au avut ocazia să-l vadă.

Sfătuim pe toți vânătorii care trec prin București să se ducă în Parcul Carol unde vor vedea într'adevăr piese naturalizate minunate ce vor rămâne neșterse în sufletul lor.

Pentru Societățile de Vânătoare

Suntem în plăcuta situație să anunțăm, că în urma circularii Serv. Vânătoarei, majoritatea Societăților de Vânătoare s'au conformat obligațiilor, plătind toate taxele datorate Uniunii Generale a Vânătorilor din România,

Numai câteva din Societăți vor primi sancțiuni dela Serv. Vânătoarei în urma tabloului care ne este cerut cu insistență până la sfârșitul lunii.

Sfătuim Societățile care n'au plătit încă taxele de afiliere la Uniune, să binevoiască să le achite, deoarece am voi să le evităm neplăcerile ce le-ar putea avea din partea Ministerului, scutindu-ne și pe noi de puțin plăcuta sarcină de a trece numele Societății în tabloul cerut.

Încă un camarad a plecat dela noi, în teritoriile veșnice de vânătoare.

Deplângem din toată inima moartea timpurie a lui *T. A. Bolton*, o figură atât de simpatică și iubită de tovarășii de vânătoare.

Ca membru al Uniunii Generale a Vânătorilor din România, a știut să fie un vânător bun și corect, nelăsând printre noi decât regrete.

INȘTIINȚARE

Serviciul Vânătoarei din Ministerul de Domenii din str. Gogu Cantacuzino 33, aduce la cunoștința vânătorilor că, la Concursul internațional de tir de la Varna-Bulgaria, se trage și cu glonț la Cibla mișcătoare (Cerb).

Trăgătorii cu glonț, cari fac performanțe în adevăr superioare, sunt rugați a comunica participarea lor Serviciului Vânătoarei, pentru a fi convocați la București, unde se vor alege, în echipa românească, cei mai buni trăgători.

Primăria Comunei Hudești, Jud. Dorohoi

PUBLICAȚIUNE

Primăria Comunei Hudești, Jud. Dorohoi va ține la 20 Iulie a. c. licitație pentru arendarea dreptului de vânătoare pe doi ani pe terenurile Comunei compuse din:

3500 Hectare aparținând locuitorilor improprietăriți;

1500 Hectare aparținând foștilor clăcași;

763 Hectare islaz comunal.

Licitația orală va avea loc în cancelaria primăriei începând de la suma de 2000 lei anual; supraoferte nu se admit.

Concurenții pentru a fi admiși, vor prezenta acte doveditoare că îndeplinesc condițiunile art. 13 din această lege, însoțiți și de garanții de 10 la sută din valoarea totală a arendărei.

Primăria Comunei Colonia Bulgară, Jud. Timiș

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânat al Comunei Colonia Bulgară, Județul Timiș-Torontal, în întindere de 1800 jugh. cad. să arendează prin licitație publică în ziua de 12 August 1933, orele 15, la primăria Comunei pe termen de 5 ani.

Prețul de strigare este de 2000 lei.

Condițiunile de licitație se pot vedea la primăria Comunei în orele oficioase.

Colonia Bulgară, la 19 Iunie 1933.

Primăria Comunei Chegleviciu, jud. Timiș

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânat al Comunei Chegleviciu, Județul Timiș-Torontal, în întindere de 1800 jugh. cad. să arendează prin licitație publică în ziua de 12 August 1933, orele 10, la Primăria comunei pe termen de 5 ani.

Prețul de strigare este de 2000 lei.

Condițiunile de licitație se pot vedea la Primăria comunei în orele oficioase.

Primăria Comunei Beltiug, Jud. Satu-Mare

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală, că teritoriul de vânat al Comunei Beltiug în suprafață de 5811 jugh. cad. se arendează prin licitație publică orală pe timp de 6 ani în ziua de 1 August 1933, ora 10, în biroul notarial.

Licitația se va începe dela 3405,50 lei anual, vadiul 10 la sută din prețul de strigare, se va depune în numerar înainte de începerea licitației.

Licitația se va ține în conf. cu art. 72—83 din legea contabilității publice pe lângă observarea disp. prevăzute de legea pentru protecția și reglementarea vânătoarei.

Condițiunile de licitație se pot vedea la Primărie între orele oficioase.

Primăria comunei Gătaia

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânat al comunei Gătaia, pe o suprafață de circa 4.000 jugăre cadastrale, se va arenda prin licitație publică orală, la 28 August 1933, ora 15, în localul primăriei. La caz că această licitație va rămâne fără rezultat, se va ține a doua licitație în ziua de 4 Septembrie 1933, ora 15.

Durata arendării este de 5 ani, dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decembrie 1937.

Prețul de strigare e de 2.000 lei arendă anuală.

Licitanții vor prezenta autorizațiunea Inspectoratului Vânătoarei.

Primăria Bucovăț, Județul Timiș

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință publică, că dreptul de vânat al Comunei Bucovăț, în întindere de circa 4384 jugh. se dă în arendă pe termen de 5 ani prin licitație publică orală în ziua de 12 August 1933, ora 9 în localul Primăriei Bucovăț, cu prețul de strigare 4000 lei.

Condițiunile se pot vedea în orele oficioase zilnic la primărie.

*

Primăria comunei Sânmartinul-Maghiar

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânat al comunei Sânmartinul-maghiar în întindere de 1700 jughere se dă în arendă prin licitație publică în ziua de 1 August 1933, ora 9; iar în caz că nu se vor prezenta la licitație în conf. cu Legea C. P. licitația se va amâna pe ziua de 15 August 1933 ora 9, arendarea se face pe termen de 5 ani.

Condițiunile de licitație se pot vedea între orele oficioase la primăria comunei Sânmartinul-maghiar.

*

Primăria comunei Dolaj, Jud. Timiș

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință publică, că Primăria comunei Dolaj dă în arendă dreptul de vânătoare din hotarul comunei Dolaj în întindere de circa 3.618 jug. cadast. pe timp de 6 ani adică dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decembrie 1939 prin licitație publică orală care se va ține în ziua de 2 Septembrie 1933 ora 15 în localul Primăriei comunei Dolaj.

Prețul de strigare este 1000 (una mie lei) a cărei 10% sunt a se depune în numerar de licitanți, înainte de a se da oferta.

Licitația se va ține în conf. cu dispozițiunile art. 88-110 din Legea contabilității publice și art. 8-14 din Legea pentru protecția vânatului.

Condițiunile de licitație acestei arendări se pot vedea zilnic în orele oficioase la Primărie.

*

Primăria comunei Semlacul-Mare, Timiș

PUBLICAȚIUNE

Comuna Semlacul-Mare dă în arendă prin licitație publică terenul de vânătoare în întindere de circa 3500 jug. pe timp de 5 ani începând cu data de 1 Aprilie 1933.

Licitația se va ține în ziua de 17 August 1933, ora 11 a. m. în localul primăriei în conf. cu legea cont. publice art. 88-110.

În cazul că din lipsa de licitanți, sau licitația va fi în detrimentul comunei, licitația se va ține din nou în ziua de 29 August 1933.

Condițiunile se pot vedea zilnic la primărie.

*

Primăria comunei Semlacul-Mare, Timiș

PUBLICAȚIUNE

Comuna Semlacul-Mic dă prin licitație publică în arendă, terenul de vânătoare în întindere circa de 2.000 jug. pe timp de 5 ani dela 1 Aprilie 1933 prețul de strigare 2.000 lei.

Licitația se va ține în ziua de 18 August 1933, ora 11 a. m. în localul primăriei în conformitate cu legea cont. publice art. 88-110.

În cazul că din lipsa de licitanți, sau licitație va da rezultate în detrimentul comunității, ea se va ține din nou în ziua de 30 August a. c.

Condițiunile se pot vedea la primărie în fiecare zi de lucru.

*

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânat al comunei Pădureni, jud. Timiș, pe o întindere de cca. 6000 jugăre se va vinde la licitație publică orală în ziua de 28 Iulie 1933, la ora 10 a. m. la primăria comunei Pădureni.

Durata arendării este de 5 ani dela 1 Februarie 1933, până la 31 Ianuarie 1938.

Arenda anuală este fixată în suma de lei 5500, preț de strigare.

Licitanții trebuie să prezinte autorizațiunea prevăzută în art. 2 a condițiunilor de licitație, cari se pot vedea în biroul notarului com.

Pădureni, la 20 Mai.

MICA PUBLICITATE

1) De vânzare câțiva câini de vânătoare, foarte bine dresați, prepelicar, copoi-basset, limier și câine special la vânat de mistreți. Apoi pui nedresat, copoi-basset de 2-3 luni și de 5-7 luni. Adresați cu răspuns plătit, 7 lei, în plic. Crescător și școala de dresaj pentru câini de vânătoare. Homorod. I, Jud. Târnava-Mare.

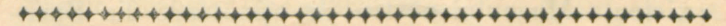
2) Școala de dresaj cu practică de mai mult ca 10 ani, primește câini de toate rasele spre educație și dresare perfect. Prepelicar pentru vânat la câmp, pădure și baltă, dresajul special pentru prepelicar: să caute vânatul rănit la urma de sânge (Verlorenaport) aport pierdut.

Basset și foxterier: la vizuine, garantat. Apoi primește câine de vânătoare dresat, cu defect, pentru corectat (defect: fuge după epure sau detunătură-impuscătură, strică vânatul, etc.), cu rezultat garantat. Adresați cu răspuns plătit, 7 lei în plic. Cresc. și școala de dresaj pentru câini de vânătoare. Homorod. I, Jud. Târnava-Mare.

3) D. avocat Teofil Bena din Gheorghieni jud. Ciuc caută lunetă Zeiss sau Görz mărind de șase ori. A se adresa d-sale direct indirect prețul.

4) La Uniune se găsește de vânzare un drilling foarte puțin uzat cu cocoațe cal. 12x12x9.3 cu prețul lei șase mii.

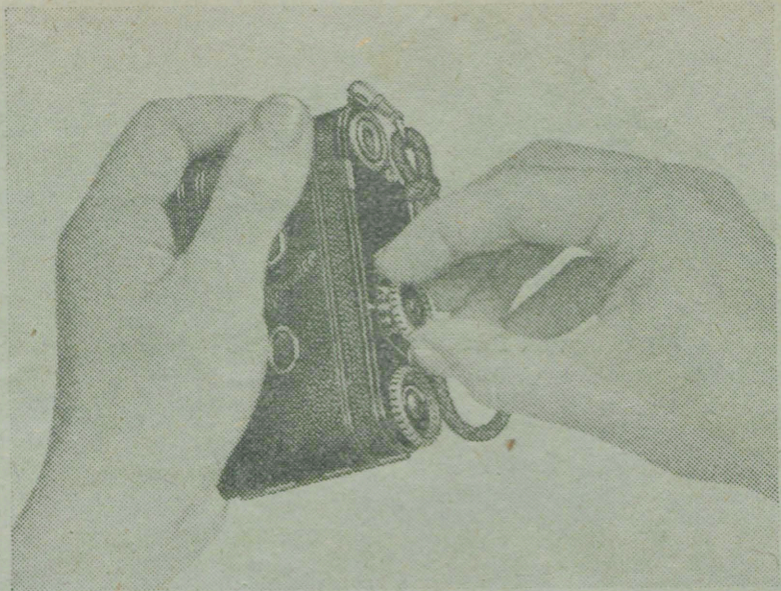
5) Reparațiuni eftine de ori ce fel de arme de foc se execută prompt și competent și conștiincios de armurier membru al Uniunii fost șef la uzinele din Herstal. A se adresa Uniunii.

Cocș de munte de Pictorul Stăncescu

Se poate efectua numai la un aparat de format mic, la PERKEO. În special, instantaneele luate de amator fără să fie observat, constituie un adevărat eveniment. Totul este gata într'o clipă: o ușoară învârtire a rozetei mari pentru reglarea distanței, o mică apăsare pentru a deschide aparatul pus la punct și înainte de a observa ceva „Prada“, fotografia este luată.

Cereți furnizorului Dv. de articole fotografice să vă arate aparatul Perkeo, demonstrându-vă avantajele lui.

PERKEO 3x4

Voigtländer

VOIGTLÄNDER & SOHN Aktiengesellschaft — Braunschweig

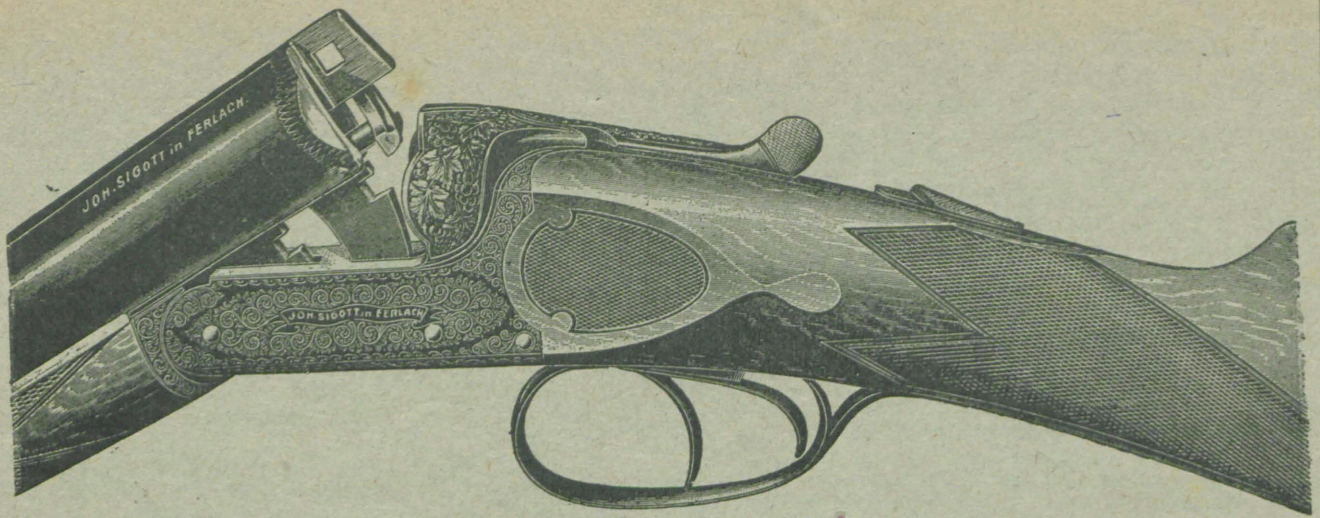
CELE MAI BUNE CARTUȘE DE PREPELIȚE

din sezonul acesta se găsesc de vânzare la U. G. V. R. str. General Christian Tell 9 bis, București cu prețul de :

Lei 5 bucata

membrii noștri și societățile afiliate le pot procura achitând anticipat :: costul și spezele de transport ::

.....
CARTUȘELE AU FOST INCERCATE DE NOI

FABRICA DE ARME DE PRECIZIE IOHANN SIGOTT

FERLACH IN KÄRNTEN AUSTRIA

Oferă armele sale superioare Model 1933 care se disting prin construcție elegantă și precisă, prin cumpăneală perfectă, prin superioritate balistică. Premiate cu cele mai înalte distincții în țară și străinătate. — „Grand Prix and Gold Medall” Londra 1932 —

Atrage atențiunea deosebită asupra armelor sale :

DRILLING-HAMMERLESS, EXPRESS-HAMMERLESS cu două țevi
(pentru cartușe de înaltă viteză 7×65 sau Magnum 8×60) cu lunetă montată după dorință
PUȘTI HAMMERLESS și cu cocoașe. CARABINE cu repetiție

Catalogul ilustrat se trimete după cerere gratuit

Comenzile se pot face prin Uniunea Generală a Vânătorilor (Str. G-ral Tell 9 bis)

Către Vânătorii Români

Nu numai specialist în construcție de arme, dar în acelaș timp vânător pasionat, practicând cu deosebire în ținuturile românești, mi-am dat toate si-lințele să studiez condițiunile cele mai potrivite pentru a putea satisface ori-ce cerere a vânătorilor români.

Dau garanție că armele furnizate de mine în România sunt fabricate din material de prima calitate și totuși cu prețurile cele mai avantajoase.

IOHANN SIGOTT

AVIZ

SOCIETĂȚILOR DE VÂNĂTOARE

Uniunea Generală a Vânătorilor din România dispunând de un lot de circa 20.000 cartușe reduse pentru prepelețe, becasine și chiar pentru sitari, cal. 12 și circa 6000 dto. cal. 16 le oferă societăților afiliate cu prețul redus de :

LEI 450
480

suta de bucăți

franco porto la sediu (cheltueli de transport în sarcina Uniunii) când se comandă cel puțin 500 bucăți.

Nota de comandă :

Soc. de vânătoare din
comuna Jud. a remis prin
prin of post.
mandat postal suma de Lei
drept contravaloare pentru cartușe reduse cal
pe cari roagă a i le expedia.

PREȘEDINTE,

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

SEDIUL „UNIUNEI” : STRADA GENERAL CHR. TELL No. 9 bis — TELEFON : 2/51/58

Redactată de cei mai de seamă tehnicieni și specialiști în materie de vânătoare din țară, publică : articole cu subiecte pur vânătoarești de interes general, privind protecția și înmulțirea vânatului, educația vânătoarească, tehnica armelor, chestiunile juridice privitoare la legea vânatului, dispozițiunile luate de organele administrative ale vânătoarei, lista contraveniențelor la legea de vânătoare, dări de seamă a societăților de vânătoare afiliate, precum și orice gen de literatură cu subiecte de vânătoare.

Abonamentul anual 300 lei. - Pentru soc. afiliate 400 lei. - Taxa de înscriere 200 lei

La orice corespondență atașați mărcile pentru răspuns

Domnii colaboratori pot obține oricâte separate, doresc, din articolele domniilor lor, comandându-le direct la tipografie sau prin intermediul Uniunii, după un tarif minimal.

* Manuscrisele nu se înapoiază. * Domnii colaboratori sunt deci rugați să-și păstreze copie de pe articolele trimise pentru „Revista Vânătorilor” *

CARTA POSTALA

**Uniunii Generale
a Vânătorilor
din România**

BUCUREȘTI

Str. G-1 Chr. Tell, 9 bis

*Prin decizie Ministerială
vânătoarea rațelor se deschide
La 1 AUGUST 1933*

Prețul unui exemplar 25 Lei

Prețul unui număr vechi 30 Lei